

Bu öğretiş, kardeşimiz William Marrion Branham tarafından İngilizce olarak Amerika Birleşik Devletleri Indiana eyaletinin Jeffersonville şehrinde 14 Haziran 1964 tarihinde sabah saatinde verilmiştir. Bu öğretiş için orijinal dilindeki tüm kelimeler ve cümleler hiçbir anlam bozukluğu yaratmaksızın titiz bir çalışma sonucunda tercüme edilmiştir. Tercüme edilmiş olan bu vaaz ve öğretişler, dünya çapında Mesih İmanlıları tarafından özgürce paylaşılabilir ve okunabilir. Telif hakları saklı kalmak kaydıyla, basılması ve çoğaltılması mümkündür. Herhangi bir bedel talep edilmeyecektir.

TANRI'NIN KENDİNİ AÇIKLAMASI

Unveiling of God

1. Başlarımızı öne eğelim ve bir süre dua edelim kardeşlerim.
2. Yüce Rabbimiz, bugün bize olan merhametinden ötürü minnettarız ve hepimiz senin gelişini beklerken bir olduğumuz için şükrederiz. Ya Rab sözünle yüreklerimizi imtihan et bugün ve eğer imanımız varsa ve hazırsak bak ve kontrol et. Senin gelişine hazır olan bizler sözünde dediğin gibi “ Rabbi umutla bekleyenler, uykuda değil O’nu havada karşılamak üzere Onunla beraber sonsuza dek birlikte olacağız”.
3. Sana şükrederiz ki, sözün bugün hala gerçek imanlı ruhu ile beraber bu dünyada insanlar arasında etkindir ve sana inanan, sana bağlanan çocukların vardır. Dua ediyorum ki, bereketlerin bugün üzerimizde olsun ve her birimize ihtiyacımız olanı göster senin gelişin için gereken ne varsa her birine sahip olabilmemiz konusunda bizi uyar ve isteklendir. Tüm bunları eşsiz çobanımız, kurtarıcımız değerli İsa Mesih adında diliyorum. Âmin.
4. Sevgili kardeşlerim bugün burada sizlerle beraber olabilmek, benim için büyük bir sevinç ve ayrıcalıktır. Ama aynı zamanda özür dilemek istiyorum ki, burada büyük ve geniş bir yerde değiliz. Akşam için daha geniş bir yer bulmaya çalışacağız. Hastalar için dua edebileceğimiz ayrı bir odamız olacak. Bu sabah böyle geniş bir yer bulmak zor oldu, başlayın lütfen.
5. Bugünkü vaazımı not edecektim ve yazıyordum. Sonra şunu hatırladım, Rab bana son zamanlarda telaş konusunda bir şeyler öğretiyor ve daha sakin olabilmemi sağlıyor. Bu yüzden mesajımı daha kısa tutmaya karar verdim. Biliyorum çoğu zaman kardeşler yeterli zamanları olmuyor ve bu toplantılara gelemiyorlar ya da gelseler bile çok fazla kalamıyorlar işlerinden ötürü. Bu yüzden ben de bu vaazları kaydetmeye ve gelemeyen kardeşlerin de dinlemelerine fırsat sağlamaya karar verdim. Bugün böylece bunu yapacağız ve vaazı kayıt edeceğiz.

6. Aynı zamanda Rabbimizin başka yerlerde ne harika işler yaptığı hakkında çok güzel raporlar alıyor ve tanıklıklar duyuyoruz. Böylece bunları sizinle paylaşabilmek için de daha fazla zaman ayırmak istiyoruz.
7. İnanıyoruz ki, Rab her birinizi ayrı ayrı çok bereketliyor, yüreklerinize sevinç veriyor. Onun gelişini sabırla ve aynı zamanda heyecanla bekliyorsunuz. İnanıyorum ki, Rabbin gelişi için hem fiziksel hem de ruhsal manada tüm belirtiler oluyor ve zaman yaklaşıyor. Bir anda hepimiz değiştireceğiz, Onu havada karşılamak üzere Onunla birlikte sonsuza dek beraber olacağız.
8. Önce Onun kendisini nasıl açıkladığını hatırlayalım. İmanımızın temellerine bakalım. Tanrı sözcüğü aklınıza ne getiriyor? Totemin etrafında tapınan vahşileri mi? Hint tapınaklarındaki zalim suratlı heykelleri mi? Bunlar, hem de çok açık bir biçimde putperestlik örnekleridir, ama putperestliğin daha sinsî biçimleri de olduğunu anlamalıyız.
9. İkinci buyruğa bakalım: "Kendine gökte, yerde ya da sulara yaşayan hiçbir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrının Rab kıskanç bir Tanrı'yım. Bu buyruk neden söz ediyor? Tek başına aldığımızda, ondan başka ilahların heykellerinden söz ettiğini sanabiliriz. Örneğin putlar ya da elçinin dile getirdiği bazı uygulamalar "Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara dört ayaklılara ve sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler. Ancak ikinci buyruk putperestliğin yalnızca bu türünden söz etmiyor, yoksa sadece birinci buyruk yeterli olurdu. İkinci buyruğa göre, putperestlik yalnızca sahte ilahlara tapınmak değildir, gerçek Tanrı'ya çeşitli tasvirleri kullanarak tapınmak demektir.
10. Üçlü Tanrı'nın ya da Üçlü birliğin herhangi bir kimliğinin görsel tasvirlerini ya da temsillerini yapmamalı ve bunları imanlı tapınmasında kullanmamalıyız. Dolayısıyla ikinci buyruk yalnızca neye tapındığımızı değil, tapınma biçimimizi de nitelendiriyor. Tapındığımız kişinin heykelleri ya da resimleri tapınmada kullanılmamalıdır.
11. Bu arada kardeşimiz Roy Borders'in isminin anons edildiğini duydum. Sanırım kendisi buralarda bir yerde. Her neyse kardeş bu toplantıların sorumlu müdürüdür.
12. Aslında böyle bir kısıtlamanın Kutsal Kitaba ait inancın on temel ilkesi içerisinde yer alması biraz tuhaf ve amaçsız gibi görünebilir. Eğer tapınan kişinin yüreğini Tanrı'ya yaklaştırıyorsa, çevresinde heykellerin ve resimlerin olmasında ne zarar var? Bunların kişisel seçim ve zevk için kullanılıp kullanılmayacağı sorusuna alışkınız. Bazı insanlar, odalarında Mesih'in resimlerini ve haçları bulundururlar, bunlara bakarak dua ederken Mesih'i düşünmenin daha kolay olduğunu söylerler. Bazı kişiler de bu gibi tasvirlerle dolu olan kiliselerde daha özgürce tapınabildiklerini söylemektedirler. O halde, sorun nedir? Bunların ne zararı olabilir? İnsanlar, bunların gerçekten yardımcı olduğunu düşünüyorsa, başka ne diyebiliriz? Bu karışıklık nedeniyle bazı kişiler ikinci buyruğun yalnızca putperest tarıklardan alınan ve Tanrı'yı küçük düşüren tasvirler için geçerli olduğunu öne sürdüler.

13. Ne var ki, buyruğun sözleri böyle bir farklılık getirmiyor. Tanrı, son derece kesin sözlerle buyruk veriyor: "Kendine gökte yerde ya da sulara yaşayan hiçbir canlıya benzer put yapmayacaksın."
14. Bu sözler sadece Tanrı'yı bir hayvan olarak tasvir eden resimleri ve heykelleri değil, O'nu yücelmiş olarak gösteren resimleri ve heykelleri de içeriyor. İsa Mesih'in insan yönü vardır ve böyle kalacaktır, ama O'nu insan olarak gösteren resimlerin ve heykellerin de kullanılması yasaklanıyor. İmanlılar tarih boyunca İsa'nın resimlerinin öğretiş ve eğitsel amaçlı kullanımını tartışmışlardır.
15. Bu soruya cevap vermek o kadar kolay değildir, ancak kesin olan bir şey vardır: İkinci buyruk hem toplu hem de kişisel tapınmamızda Mesih'in tüm resimlerini ve heykellerini kullanmamızı yasaklıyor.
16. Filipililer 2.bölüm 1 ve 8. ayetler arasını ve 2.Korintliler 3.bölüm 6.ayetten 4.bölüme kadar olan kısmı okumak istiyorum. Rabbin sözünü okumadan önce dua edelim.
17. Rab İsa, senin sözün gerçektir. Yaşadığımız günlerde, ulus ulusa karşı savaş açıyor, depremler oluyor, kıtlıklar, kötülükler çoğalıyor senin gelişin için doğal alarmlar çalıyor bizi uyarıyor. Aynı zamanda burada ruhsal gerçekler de yaşanıyor ki ben bugün bunlar hakkında konuşmak istiyorum. Bana bilgelik ve hikmet ver.
18. Sözünü yüreklerimizde kutsa Ya Rab. İnanıyoruz ki, ne gökyüzünde ne de yeryüzünde hiçbir yaratılmış insan varlık yoktur ki senden başka, yaşam kitabını açmaya, tomarı almaya ve mührü açmaya yetkili olabilsin. Tanrı Kuzusu sözünü yüreklerimize yaz ki onun uygulayıcıları olabilelim. Biz senin elçileriniz. Günahlarımızı bağışla, sözünü ve ruhunu yaşamlarımızda etkin olmaktan alıkoyan her ne varsa lütfen bizden söküp al. Rabbimiz ve kurtarıcımız İsa Mesih'in adıyla, âmin...
19. Filipililer 2.bölüm; 1-8 ayetler,

Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la bir paydaşlık varsa, yürekte bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın.

Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönüllülükle öbürünü kendinden üstün sayın.

Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözetin.

Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun.

Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarılabacak bir hak saymadı.

Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı.

20. Şimdi de 2.Korintliler mektubunun 3. bölümünden 6.ayetten başlayarak okuyacağım. 18. ayete kadar ve 4. bölümün başına kadar okumak istiyorum.

O bizi yazılı yasaya değil, Ruh'a dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır.

Ölümlle sonuçlanan hizmet, yani taş üzerine harf harf kazılan yasa yücelik içinde geldiyse öyle ki, İsrail oğulları geçici olan parlaklığından ötürü Musa'nın yüzüne bakamadılar- Ruh'a dayalı hizmetin yücelik içinde olacağı daha kesin değil mi?

İnsanı suçlu çıkaran hizmetin yüceliği varsa, aklanmayı sağlayan hizmetin yüceliği çok daha aşkındır.

Çünkü eskiden yüceltilmiş olanın, şimdi yücelikte aşkın olana göre yüceliği yoktur.

Geçici olan, yücelik içinde geldiyse, kalıcı olanın yüceliği çok daha büyüktür.

Böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşabiliriz.

Yüzündeki parlaklığın giderek söndüğünü İsrail oğulları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Musa gibi değiliz.

İsrail oğullarının zihinleri körelmişti. Bugün bile Eski Antlaşma okunurken zihinleri aynı peçeyle örtülü kalıyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar.

Ne var ki, bugün bile Musa'nın yazıları okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor.

Oysa ne zaman biri Rabbe dönerse, o peçe kaldırılır.

Rab Ruh'tur, Rabbin Ruhu neredeyse orada özgürlük vardır.

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rabbin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

21. Rab bu bölümlerdeki sözlerini kutsasın ve bize esenliğini versin.
22. O halde, bu açık yasaklamanın amacı nedir? Bu buyruğun vurgulanmasına ve korkutucu sonuçlarına (Tanrı'nın kıskançlığına ve günah işleyenleri şiddetle cezalandıracak olmasına) bakılacak olursa, son derece önemli olduğunu görebiliriz. Kutsal Kitaba göre Tanrı'nın yüceliği ve insanın ruhsal mutluluğu buna bağlıdır. Bu buyruğun neden özellikle vurgulandığını açığa çıkarmak için öne sürebileceğimiz iki düşünce vardır. Bu düşünceler, tasvirler hakkındaki gerçeğe bağlantılıdır.
23. Tasvirler Tanrı'nın saygınlığına gölge düşürür, çünkü O'nun yüceliğini bulandırır. Gökteki (güneş, ay, yıldızlar), yerdeki (insanlar, hayvanlar, kuşlar, böcekler) ve denizdeki balıklar, memeliler, kabuklular) canlılar Yaratıcılarının benzeyişinde değildirler.
24. "Tanrı'nın gerçek tasvirini hiçbir yerde bulamazsınız. O'nun görsel bir tasvirini yapıp önümüze koyduğunuzda yüceliğini lekelemiş ve gerçeğini yalanla değiştirmiş olursunuz. Dolayısıyla Tanrı'nın herhangi bir şekilde benzeyişini yapmak, O'nun yüceliğine gölge düşürmektir. Çünkü olduğundan çok farklı tanıtılmaktadır."
25. Burada asıl anlatılmak istenen şey Tanrı'yı beden ve üyelerden oluşan bir tasvir şeklinde tanıtmak değildir, çünkü gerçekte Tanrı zaten böyle değildir. Eğer itirazın tek gerekçesi bu olsaydı, Mesih'in tasvirlerine bir şey diyemezdik. Oysa çok başka ve derin bir gerekçe vardır. Resimler ve tasvirler, temsil ettikleri tanrısal varlığın gerçek doğasını ve kişiliğini yansıtmaktan çok uzaktır.

26. Harun altın bir buzağı yaptı. Bu, İsrail'i Mısır'dan çıkaran güçlü Tanrı'nın görsel simgesi idi. Bu heykelin kuşkusuz Tanrı'yı onurlandıracakı düşünölmüştü, çünkü O'nun gücünü yansıtıyordu. Oysa bu simge O'na hakaret ediyordu; Tanrı'nın buzağıya benzeyen heykeline bakan bir kimse O'nun ahlaksal kişiliğine, doğruluğuna, iyiliğine ve sabrına ilişkin nasıl bir fikir edinebilir? Dolayısıyla Harun'un heykeli aslında Tanrı'nın yüceliğini gizlemiş oldu.
27. Aynı şekilde çarmıha gerilmiş bir Mesih tasviri, O'nun yüceliğini gizler. Çünkü tanrısallığını, çarmıh üzerindeki zaferini ve şu anki egemenliğini göstermemektedir. Yalnızca insan zayıflığını göstermekte, tanrısallık gücünü gizlemektedir; çektiği acıların gerçekliğini göstermekte, sevincinin ve gücünün gerçekliğini gizlemektedir.
28. Her iki durumda da tasvir, tümüyle değersizdir, çünkü gerçeği yansıtmaktan uzaktır. Tanrı'nın diğer tüm görsel tasvirleri için de aynı şey geçerlidir.
29. Kültürel bakış açısından inanca ait sanat hakkında ne düşünürsek düşünelim, Tanrı'nın yüceliğini görmek ya da tapınmak için teşvik almak amacıyla Tanrı'nın resimlerine bakmamalıyız. Bu yüzden Tanrı, ikinci buyruğa 'kıskanç' olduğunu eklemekte ve günahın cezasını çektireceğini söylemektedir. Tanrı'nın 'kıskançlığı', Kutsal Kitapta kendi yüceliğini sürdürmek anlamındadır.
30. Tapınmada kullanılan tasvirler O'nun yüceliğini gölgeler. Tanrı'nın ölçsüz büyüklüğünden söz ettikten sonra Kutsal Yazı bize şöyle soruyor: "Tanrı'yı kime benzetiyorsunuz? Hangi benzeri Onunla denk tutuyorsunuz?" Bu sorunun yanıtı yoktur, sadece sessiz kalabiliriz. Herhangi bir yaratığın benzerliğinin Yaratıcıyı yansıtacağını düşünmek kabul edilemez. Üstelik bu, tapınmada tasvir kullanımının yasaklanmasının tek nedeni değildir. Tasvirler insanları yanlış yönlendirir. Tanrı'ya ilişkin sahte düşünceler oluştururlar. Bunların yetersizliği Tanrı'ya ait düşüncelerimizi çarpıtır, kafamızı O'nun kişiliği ve isteğiyle ilgili yalan yanlış fikirlerle doldurur. Harun, buzağı biçimindeki heykeli yaptığı zaman, böyle bir Tanrı'ya çalınca bir âlemle tapınabileceklerini düşündüler. Böylece Harun'un düzenlediği 'Rabbe bayram', yüzleri kızartan bir âlem haline dönüştü.
31. Aynı şekilde çarmıhın duaya yardımcı bir unsur olarak kullanılması, insanların sadece Mesih'in bedensel acıları üzerinde odaklanmasına yol açtı. Bedensel acının ruhsal değeri olduğu sanısına neden oldu ve onları diri Kurtarıcının bilgisinden alıkoymdu.
32. Bu örnekler tasvirlerin, insanların kafasındaki Tanrı gerçeğini nasıl bulandırdığını gözler önüne seriyor.
33. Düşüncelerinizi dua ettiğiniz Kişi'nin resmine ya da tasvirine odaklarsanız, sonuçta O'nun, resmin temsil ettiği gibi olduğunu düşüneceksiniz. Dolayısıyla tasvirinize diz çöküp tapınmaya

başlayacaksınız. Tasviriniz Tanrı'nın gerçeğini yansıtmaktan ne denli uzaksa, Tanrı'ya gerçekte tapınmaktan o denli uzak kalacaksınız. Bu yüzden Tanrı, tapınmamızda tasvirler ve resimler kullanmamızı yasaklıyor.

34. İkinci buyrukta görüldüğü gibi Tanrı'nın resimlerinin ve tasvirlerinin Tanrı'ya ait düşüncelerimizi etkilediği gerçeği bizi ikinci bir noktaya götürmektedir. Tanrı'nın somut tasvirlerini yapmamız yasak olduğu gibi O'nun zihinsel tasvirlerini hayal etmemizde aynı şekilde yasaktır. Tanrı'yı ikinci buyruğun yasakladığı şekilde kafamızda canlandırmak, ellerimizin işleri aracılığıyla canlandırmaktan pek farklı değildir. Sık sık insanların şöyle dediklerini duyuyoruz.
35. Tanrı'nın büyük bir mimar matematikçi ya da sanatçı olduğunu hayal ederim". "Tanrı'yı bir yargıç olarak hayal edemiyorum. O'nu sadece bir Baba olarak hayal ediyorum." Bu tür düşüncelerin, Kutsal Kitabın Tanrı'ya ilişkin görüşünü bir şekilde eksik yansıttığını biliyoruz. Tanrı'yı kendi kafalarına göre hayal edenlerin, ikinci buyruğu çiğnediklerini büyük bir vurguyla söyleyebiliriz. Çünkü en fazla bir insanı, ya da belki süper insanı hayal edebilirler. Eyüb'ü düşünelim. Tanrı kendisini Eyüb'e açıkladı.
36. Tanrı böyle birisi değildir. Tanrı bizi kendi benzeyişinde yaratmıştır. O'nun bizim benzeyişimizde var olduğunu düşünmemeliyiz. Tanrı'nın böyle olduğunu düşünmek cahilliktir, O'nu tanımamak demektir. Kutsal Kitabın esininden çok felsefi düşüncelere dayanan her türlü tahmini düşünce yanlıştır. Elçi bu tür teolojinin sonucunu söylüyor: "Dünya... Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı". Tanrı'nın benzerliğini kendi kafamızda canlandırmak, Tanrı'yı tanımamak ve putperestliğe kapılmak demektir. Buradaki put, zihnimizde canlanan sahte Tanrı tasviridir, tahmin ve hayal gücüyle yaratılmıştır.
37. Bütün bunların ışığında ikinci buyruğun amacı kesinleşiyor. Buyruğun olumsuz yönü, Tanrı'nın saygınlığına gölge düşüren ve Onun gerçeğini çarpıtıp tapınma ve inanç uygulamalarına karşı uyarıdır. Olumlu yönü ise Tanrı'nın her şeyi aşkın, gizemli, görülemez olduğu, bizim her türlü hayali ve felsefi tahminlerimizin ötesinde kaldığıdır. Bu da bizi alçakgönüllü kılmalı, O'nu dinlememizi ve O'ndan öğrenmemizi sağlamalıdır. Neye benzediğini ve O'nu nasıl düşünebileceğimizi bize kendisi öğretmelidir. Elisha, tuzu suyun içine atarak suları paklamıştı ve bu da bir semboldü. 2.Kral.2;20, 2.Kral.6;6...
38. "Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil, sizin yollarınız benim yollarım değil" Rab diyor. 'Çünkü gökler nasıl yerden yükseğe, yollarım sizin yollarınızdan ve düşüncelerim sizin düşüncelerinizden öyle yüksektir". Elçi de buna benzer sözlerle konuşuyor: "Tanrı'nın zenginliği, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmalıdır! Rabbin düşüncesini kim bildi?" Tanrı sana böyle bir uzak görüşlülük verdi mi Branham kardeş?
39. Tanrı bizim gibi değildir. O'nun bilgeliği, amaçları, değer yargıları ve işlev görme biçimleri bizden o denli farklıdır ki, bunları ideal insanlıkla kıyaslamamız ya da tahmin yoluyla bilmemiz mümkün değildir.

40. O bize konuşmadıkça ve kendisini anlatmadıkça O'nu tanıyamayız. Ama Tanrı zaten konuşmuştur. Peygamberleri ve elçileri aracılığıyla konuşmuştur. Kendi Oğlu'nun sözleri ve işleri aracılığıyla konuşmuştur. Kutsal Yazı yoluyla bize verilen bu esin sayesinde Tanrı hakkında gerçek bir düşünceye sahip olabiliriz. Dolayısıyla ikinci buyruk, Tanrı'ya ilişkin düşüncelerimizi başka bir kaynaktan değil, kendi kutsal sözünden almamızı söyler.
41. Buyruğun olumlu yönü, dile getiriliş biçiminde görülebilir. Tasvirlerin yapılmasını ve bunlara tapınılmasını yasaklayan Tanrı, kendisini 'kıskanç' olarak nitelendiriyor. Yalnızca tasvirlerle tapanları değil, ama aynı zamanda buyruklarını tümüyle göz ardı etme yoluyla kendisinden nefret edenleri cezalandıracağını söylüyor. Burada doğal olarak sadece tasvir kullananların uyarılması gerekirdi. Neden Tanrı'nın uyarısı genelleşmiştir? Tanrı'nın tasvirlerini yapanlar, bunları tapınmada kullananlar, teolojilerini de doğal olarak bunların üzerine kuracaklardır.
42. Yine doğal olarak Tanrı'nın açıklanmış isteğini her noktada göz ardı edeceklerdir. Tasvirlerle dayanan bir kafa yapısı, henüz Tanrı'nın Sözü'nü sevmeyi ve itaat etmeyi öğrenmemiştir. Tanrı'ya ulaşmak amacıyla insan yapısı somut ya da zihinsel tasvirlerle bakanlar, Tanrı'nın esinlemesini pek fazla ciddiye almayacaktır.
43. Yasa kitabında Musa, tapınmada tasvir kullanımı yasağını geliştiriyor. Tanrı'nın sözü ve buyruğu uyarınca bunlara karşı durduğunu açıklıyor. Sina dağında halka, Tanrı'nın varlığının belirtilerini gördüklerini, ama Tanrı'nın kendisinin görsel temsilini görmediklerini hatırlatıyor. Yalnızca Tanrı'nın sözünü işitmişlerdir ve bundan böyle sanki her zaman dağın eteğindeymiş. Tanrı'nın huzurundaymış ve O'nun sesi hep kulaklarında yankılanıyormuş gibi yaşamaları gereklidir.
44. Gözlerinin önünde dikkatlerini dağıtacak herhangi bir Tanrı tasviri olmayacaktır.
- Bu nokta çok açıktır.
Tanrı onlara kendisinin görsel simgesini göstermemiş, yalnızca konuşmuştur.
45. O halde Tanrı'nın görsel simgelerini aramamaları, yalnızca sözüne itaat etmeleri gerekliydi.
46. Musa halkın, çevrelerindeki uluslardan putperest tasvirler almalarından korkuyordu. Tanrı'nın insan tarafından yapılan somut ya da zihinsel tüm tasvirleri, gerçekten de günahkâr ve tanrı tanımaz dünyadan alınan şeylerdir. Bunlar, Tanrı'nın kendi kutsal sözüne karşıdır. Tanrı'nın tasvirini yapmak, Tanrı'ya ilişkin düşünceleri Tanrı'nın kendisinden çok insandan almak demektir. Bu da son derece yanlış bir tasvir çizimidir.

47. İkinci buyruğa uymaktan ne kadar uzaktayız? Elbette kiliselerimizde buzağı heykelleri yoktur, belki evimizde asılı olan çarmıha gerilmiş İsa resmi de buldurmuyoruz. Tanrı, Oğlu aracılığıyla konuşmuştur. O'nun yüceliğinin bilgisinin ışığı İsa Mesih'in yüzünde görülmüştür. Tanrı'nın doğasına ve lütfüne ilişkin en son gerçeği bana açıklaması için daima Rab İsa Mesih'in kimliğine ve işlerine bakıyor muyum?
48. Eğer bunu görebiliyorsam, zihnimde ve yüreğimde çarmıha giderek İsa'nın çarmıhta sunduğu çözüme sarılıyorsam, gerçek Tanrı'ya tapındığımı bilebilirim. O benim Tanrı'mdır ve ben sonsuz yaşamın bereketlerini daha şimdiden tatmaya başladım.
49. Rabbin kendi tanımıyla "Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımlar".
50. Akli başında olan insanların İsa Mesih'in müjdesini güç inanılır bulması şaşırtıcı değildir. Çünkü müjdenin gerçekleri insanın anlayışını aşan türdendir.
51. Ne yazık ki birçok kişi, yanlış yerlerde güçlükler bularak imanını daha da zorlaştırırlar. Örneğin kefareti ele alalım. Birçok kişi için bu zordur. Nasır alı İsa diye bir adamın, tüm dünyanın günahlarını üstlendiğine nasıl inanalım? Diye sorarlar. Ya da birçok kişiye sürçme taşı olan dirilişi alın. "İsa'nın bedensel olarak ölümden dirildiğine nasıl emin olabiliyim" diye sorarlar. Elbette mezarın boş olduğunu inkâr etmek zordur, ama İsa'nın çürümez bir bedenle dirildiğine inanmak daha da zordur. Sadece bayılmış olması ya da cesedinin çalınması, inanılması daha kolay olasılıklardır. Bu çağda bir kısım imanlı tarafından inkâr edilen bakire doğumuna bakalım. Böyle bir biyolojik anormalliğe kim inanabilir?" diye sorulur.
52. Müjde kitapçıklarındaki mucizelere bakalım. "Hadi İsa'nın hastaları iyileştirdiğine inanalım, ama suyun üstünde yürüdüğüne, beş bin kişiyi doyurduğuna, ya da ölüleri dirilttiğine nasıl inanacağız? gibi sorular sorulur.
53. Elbette böyle öyküler inanılmazdır. Bu ve benzeri sorularla dolu olan ve imanın sınırlarında dolaşan kafalar, kuşkusuz karışmaktadır. Aslında gerçek zorluk, müjdenin bize sunduğu eşsiz gizemden ötürü hiç de bu noktalarda değildir. Ne çarmıha gerilme bildirisi ne de diriliş bildirisi o kadar zordur; gerçek zorluk beden alma bildirisindedir. İmanlının en şaşırtıcı iddiası, Nasır alı İsa'nın beden almış Tanrı olduğudur. Üçlü tek Tanrı'nın ikinci üyesi, 'ikinci Âdem' olmuş, insanlığın geleceğini belirlemiş, insan türünün ikinci temsilcisi olmuştur. Tanrısallığını yitirmeden insan bedeni almıştır.
54. Burada iki gizem bulunmaktadır. Bunlar Tanrı'nın çoğul kimliği ve İsa'da insanlıkla birleşmesidir. İlk Doğu Bayramında gerçekleşen olayda büyük bir iman gerçeği gizlidir. "Söz insan olup aramızda yaşadı". Tanrı insan oldu. Tanrı'nın Oğlu bir bedende dünyaya geldi. Her şeye gücü yeten Tanrı, etrafına bakılmaktan, kıpırdanmaktan, yatmaktan ve anlaşılmayan sesler çıkarmaktan başka bir şey yapamayan, emzirilmesi, altının değiştirilmesi ve diğer çocuklar gibi konuşma eğitimi verilmesi gereken çaresiz bir bebek olarak dünyaya geldi.

55. Bunun aldatmacası yoktu. Tanrı Oğlu'nun küçük bir bebek olması gerçektir. Bunu ne kadar çok düşünürseniz, o kadar çok şaşırırsınız. Hayal gücü asla bu kadar fantastik bir şey yaratamaz.
56. İmanımızın gerçek sürçme taşı işte budur. İnanıcı ve geçmişı, kültürü ne olursa olsun bu güçlükleri (bakire doğumu, mucizeleri, kefareti ve dirilişı) hisseden birçok kişiyi sıkıntıya sokan nokta budur. Tanrı'nın insan olmasına ilişkin yanlış ya da yetersiz inançlar, müjde öyküsündeki diğer güçlüklerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. İnsan olma konusu kavrandıktan sonra, diğer güçlükler de çözülmeye başlanacaktır.
57. Eğer yalnızca üstün ve erdemli bir insan olsaydı, İncil'in bize O'nun yaşamına ve işlerine ilişkin anlattıklarına inanma güçlüğü devleşirdi. Ama İsa sonsuz Söz ise, Baba'nın 'aracılığıyla evreni yarattığı' kendi Oğluysa, o zaman dünyaya gelişinde, dünyadaki yaşamında ve dünyadan ayrılışında güçlü ve yaratıcı mucizelerin olması çok doğaldır. Yaşamı yaratanın ölümden dirilmesi hiç de tuhaf değildir.
58. İsa gerçekten de Tanrı'nın Oğluysa, ölmesi ve ölümden dirilmesi hiç de şaşırtıcı değildir. Ölümsüz Tanrı Oğlu gerçekten ölümü tattıysa, böyle bir ölümün, mahvoluşa sürüklenen insan türünü kurtarmak için büyük önem taşınması hiç de tuhaf değildir. İsa'nın Tanrı olduğunu kabul ettikten sonra, gerisi hiç de zor gelmeyecektir. Çünkü geriye kalan tüm unsurlar, bir bütünün parçalarıdır ve tümüyle birleşmiştir. Tanrı'nın insan olması, kendi içinde olağanüstü derinlikteki bir gizemdir, ama İncil'in anlattığı her şeye tümüyle anlam katar.
59. Müjde kitapçıkları, Tanrı Oğlunun bu dünyaya nasıl geldiğini ayrıntılı olarak anlatıyorlar. İsa, Roma İmparatorluğunun büyük günlerinde, silik bir Yahudi köyündeki küçük bir hanın dışında dünyaya gelmiştir. Biz bu öyküyü Doğuş Bayramlarında anlatırken epeyce şirinleştiriyoruz, oysa aslında zalimce ve serttir.
60. İsa hanın dışında doğdu, çünkü han doluydu ve doğurmak üzere olan bir kadına kimse yatak veremezdi. Bu yüzden bebek ahırda dünyaya geldi, onu hayvanların kullandığı su yalağına yatırdılar. Öykü basit, yorumsuz ve tutkusuz bir şekilde anlatılmaktadır, ama düşünceli birisi, içindeki katılığı ve düşkünlüğü fark edebilir.
61. Ancak müjdecilerin bu öyküyü tek anlatma nedeni ahlaksal dersler çıkarmak değildir. Onlar için öykünün odak noktası doğum koşullarında değil, bebeğin kimliğindedir. Bu konuda İncil, iki düşünceyi dile getirir. Orada dünyaya gelen bebek Tanrı'ydı. Daha kesin bir dille, 'Kutsal Kitabın sözleriyle, Tanrı'nın oğluydu. Oğul'du, bir oğul değildi. Elçinin İsa'nın eşsizliğini açıklamak için kitapçığının ilk üç bölümünde dört kez dile getirdiği gibi İsa, Tanrı'nın 'biricik' oğludur.
62. İmanlı kilisesi bu doğrultuda şöyle söylemektedir: Baba Tanrı'ya ve O'nun tek Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'e inanıyorum. Bazı insanlar İsa'nın Tanrı'nın biricik Oğlu olmasının, O'nun kimliğiyle ilgili tüm soruları tamamen yanıtladığını öne sürmektedir. Oysa durum böyle değildir,

çünkü bu deyiş çeşitli sorular yaratmakta ve kolaylıkla yanlış anlaşılabilir.

Vahiy 22: 18-19 Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır.

Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.

63. İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olması, iki ayrı tanrı olduğu anlamına mı gelmektedir? İnançımız çok tanrılı bir inanç mıdır? Yoksa Tanrı'nın Oğlu deyişi İsa'nın, yaratılmış varlıklar sınıfına girdiğini mi iddia etmektedir? Bu sorular bazı kişileri şaşırtmıştır, ama İncil aslında soruların nasıl cevaplanması gerektiğine ilişkin kuşkuya yer vermiyor. İlke olarak bu soruların tümü, elçinin müjde kitapçığına girişte cevaplanıyor. Elçi, hem Yahudi hem Grek geçmişe sahip olan okurlara yazıyordu. "Ne var ki yazılanlar İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır." Elçi, İsa'yı müjde kitapçığı boyunca Tanrı'nın Oğlu olarak tanıtmaktadır.
64. Ancak elçi, 'Tanrı'nın Oğlu deyişinin okuyucuların kafasında yanlış çağrışımlara yol açacağını biliyordu. Yahudi ilahiyatı, bu unvanı beklenen (insan) Mesih için kullanıyordu. Grek inancında, tanrının ve insanın cinsel birleşmesinden doğan süper insanlar vardı. Aslında bu iki durumda da, kişisel tanrısallık düşüncesi yoktur, tam tersine bu düşünce dışlanmaktadır. Elçi, İsa'nın Tanrı Oğlu olduğunu yazarken yanlış anlaşılacağından emindi, dolayısıyla İsa'nın iddia ettiği Oğulluğu en başta açıklığa kavuşturdu. Bunun kişisel tanrısallık olduğunu en başta dile getirdi. İsa'nın tanrısallık Oğulluğunun doğası ve anlamı İncil'in başka hiç bir yerinde bu keskinlikle açıklanmamıştır.
65. Açılış tümcelerinde 'Oğul' terimini hiç kullanmıyor, bunun yerine ilk önce Söz'e değiniyor. Burada hiçbir yanlış anlaşılma tehlikesi yoktur, Eski Antlaşma okurları bunu hemen anlayacaklardı. Eski Antlaşmada Tanrı'nın Sözü yaratıcı konuşmasıdır, amacını yerine getiren gücüdür. Eski Antlaşma, Tanrı'nın konuşmasının, kendi içinde amacını yerine getirme gücü olduğunu göstermektedir. Yaratılışın birinci bölümünde bunu görüyoruz.
66. Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. 'Gökler Rabbin sözüyle yaratıldı buyurdu ve öyle oldu'. O halde Tanrı'nın sözü Tanrı'nın böyle işlev görmesi demektir. Başlangıçta Söz vardı. Burada Söz'ün sonsuzluğu dile getiriliyor. Başlangıcı yoktur, başka şeyler başladığında, O vardı.
67. Söz Tanrı'yla birlikteydi. Burada Söz'ün kişiliği vardır. Tanrı'nın amaçlarını yerine getiren güç ayrı bir kişisel varlığın gücüdür. Baba'yla sonsuz bir ilişkisi ve etkin beraberliği vardır.
68. Söz Tanrı'ydı. Burada Söz'ün tanrısallığı vardır. Baba'dan ayrı bir kişi olsa da, yaratık değildir.

69. Baba gibi o da kendi içinde Tanrı'dır. Bu ayet bizi Üçlü Tanrı'nın üyeleri arasındaki kişisel ayrımın gizemiyle yüzleştirmektedir. Her şey O'nun aracılığıyla var oldu. Burada sözün yarattığını görüyoruz. Söz, Baba'nın her yaratma eylemi için aracı olmaktadır. Yaratılan her şey O'nun aracılığıyla var oldu.
70. Yaşam O'ndaydı. Burada Söz'ün yaşam kaynağı olduğunu görüyoruz. Yaratılan şeylerin tüm yaşamı O'ndan kaynaklanmaktadır. Burada Kutsal Kitap, var oluşun kökleri ve yaşamın devamlılığı sorunlarına cevap vermektedir.
71. Yaşamı veren ve devam ettiren sözdür. Yaratılan şeylerin kendi içlerinde yaşamları yoktur. Hepsi Üçlü Tanrı'nın ikinci üyesinden yani İsa'dan kaynaklanmaktadır. Yaşam insanların ışığıydı. Burada Söz açıklıyor. Yaşam verdiği gibi ışık da veriyor. Her insan Tanrı'nın dünyasında yaşadığını biliyor. Bu, Söz'ün işlevinin sonucudur.
72. Söz insan oldu. Burada Söz'ün beden aldığını görüyoruz. Elçi bize Söz'ün kim ve ne - Tanrı, her şeyin yaratıcısı olduğunu gösterdikten sonra insan bedeni aldığını açıklıyor. 'Biz de O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen lütuf ve gerçekle dolu olan biricik Oğul'un yüceliğini gördük". Bu bağlantıyı ayette 'Baba'nın bağrında bulunan biricik Oğul' diye yineliyor. Artık İsa'yı neden Tanrı'nın Oğlu diye adlandırdığını açıklığa kavuşturmuş olduk. Tanrı'nın Oğlu, Tanrı'nın Sözü'dür. Sözün ne olduğunu görüyorsanız, Oğul da işte O'dur.
73. O halde Kutsal Kitap İsa'nın Tanrı Oğlu olduğunu söylerken O'nun ayrı kişisel tanrısallığından söz ediyor. Söz insan oldu: gerçek bir bebek olarak doğdu. Tanrılığı elden bırakmadı; öncekinden daha az Tanrı değildi. Tanrısallığının hiçbir unsuru eksilmemiş, ama buna ek olarak insan unsurlarını almıştı. İnsanı yaratan, şimdi insan olmanın nasıl bir şey olduğunu öğreniyordu. İblis'e dönüşen meleği yaratmış olan, şimdi İblis tarafından ayartılıyordu. Dünyadaki yetkin yaşamı süresince sürekli olarak İblis'le çatıştı.
74. Yoel 2: 28 "Ondan sonra bütün insanların üzerine Ruhumu dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Yaşlılarınız düşler, Gençleriniz görümler görecek." İbraniler mektubu, İsa'nın göğe alınış yüceliğini yansıtmakta ve bunda büyük teselli bulmaktadır.
75. "Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya olan hizmetinde merhametli ve sadık baş kâhin olup halkın günahlarını Tanrı'ya bağışlatabilsin. Çünkü zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan değil, tersine, her alanda bizim gibi sınanmış, yine de günah işlememiş bir baş kâhinimiz vardır." Beden almanın gizemi inanılmayacak derinliktedir.
76. Bunu açıklayamayız, yalnızca formüle edebiliriz. En iyi örnek İnanç Bildirgesidir: "Tanrı'nın Oğlu olan Rabbimiz İsa Mesih Tanrı'dır ve insandır... Yetkin Tanrı'dır ve yetkin insandır. Tanrı ve insan olmasına rağmen ikisi birbirinden ayrı değildir; Tanrı ve insan, Mesih'te birleşmiştir.

77. Bununla birlikte Tanrı, insan bedenine dönüşmemiş, insan bedeni almıştır." Aklımız bundan ötesine erişmiyor. Dolayısıyla açıktan tahminlerden kaçınmalı sadece bu gerçek karşısında hayranlıkla dolu olmalıyız. Tanrı'nın insan oluşunu nasıl düşünmeliyiz? İncil, beden almanın fiziksel ya da psikolojik sorunlarıyla ilgilenmek yerine bu gerçek aracılığıyla gösterdiği sevgi nedeniyle Tanrı'ya tapınmamızı teşvik ediyor.
78. Çünkü bu, büyük bir alçakgönüllülük eylemidir ve bizi de alçakgönüllülüğe yönlendirmelidir. "Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılacak bir hak saymadı. Ama yüceliğinden soyunarak kul özünü aldı ve insan benzeyişinde doğdu. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı." Bunların hepsi bizim kurtuluşumuz için oldu. İlahiyatçılar bazen, beden almanın aslında yaratılmış düzeni yetkinleştirme amacını taşıdığını, kurtuluşun ise ikinci planda kaldığını öne sürmüşlerdir. Oysa İncil'e göre beden almayı kefaretle ilişkisi dışında düşünmek mümkün değildir.
79. 1.Tim. 3: 16 "Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür. O, bedende görüldü, Ruh'ça doğrulandı" Tanrı'nın beden almasının odak noktası doğduğu yer değil çarmıhtır. Bunu inkâr ya da göz ardı etmek, çarpık bir Hıristiyanlıkla son bulacaktır. Doğduğu yerdeki beşiğin büyük önemi Tanrı Oğlu'nun çarmıha doğru attığı adımlarda yatmaktadır. Beden almayı bu bağlamın dışında görürsek, anlayamayız. "Rabbimiz İsa Mesih'in lütfünü bilirsiniz, O'nun yoksulluğuyla siz zengin olabilirsiniz diye, zengin olduğu halde sizin uğruna yoksul oldu."
80. Burada yalnızca beden almayla ilgili gerçek değil, bunun anlamı da dile getirilmektedir, Tanrı Oğlunun insan oluşu gerçeğine nasıl bakmamız ve buna göre nasıl hareket etmemiz gerektiği anlatılmaktadır. Ancak burada elçinin dile getirdiği metinlerin farklı yorumları vardır. Bölümde geçen 'yüceliğinden soyunma' deyişi, 'kendini boş kılmak' anlamına gelir.
81. Oğul, tümüyle insan olabilmek için bazı tanrısal niteliklerini geçici olarak bırakmalıydı. Yoksa insan yaşamı için temel olan zaman, mekân, bilgi ve bilinçlilik deneyimini paylaşamazdı. Bu kuram farklı şekillerde formüle edilmiştir. Bazılarına göre Oğul, 'fizikötesi' sıfatlarını (her şeye gücü yeter olma, her yerde bulunma, her şeyi bilme gibi niteliklerini) bırakmış, 'ahlaksal' sıfatlarını (adalet, kutsallık, doğruluk ve sevgi gibi niteliklerini) bırakmamıştır.
82. Tanrısal öz bilinciyle birlikte tanrısal güçlerini de bırakmıştır. Ancak yeryüzündeki yaşamı sırasında öz bilincine yeniden kavuşmuştur. Ne var ki bu kuram tutunamayacaktır. Çünkü birincisi metinler böyle bir tahmine yer vermemektedir. Elçi, Oğul'un kendisini boş kılmasından ve yoksul olmasından söz ederken tanrısal güçlerden ya da sıfatlardan değil, tanrısal yücelikten ve onurdan boş kıldığını söyler. Mesih bunu. "dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelik" şeklinde dile getirmektedir.
83. Oğul'un, tanrısallığının herhangi bir yönünü bırakmış olduğunu destekleyen başka bir düşünce yoktur. Aynı zamanda bu kuram, kendi içinde büyük ve çözülmeyen sorunlar yaratmaktadır. Eğer Mesih İsa tanrısallığının bazı niteliklerinden yoksun

kaldıysa, tümüyle Tanrı olduğunu nasıl söyleyebiliriz? Baba'nın bazı güçlerinden ve sıfatlarından yoksunsa, Baba'yı yetkin bir şekilde açıkladığını nasıl söyleyebiliriz?

84. Üstelik bu kuramın iddia ettiği gibi yeryüzünde indirgenmemiş tanrısallıkla gerçek insan olunmayacağı doğruysa, gökte de böyle olması gerekmektedir. O halde Oğul, bazı tanrısal güçlerini sonsuza dek yitirmiştir. Eğer beden olma yoluyla Tanrı ve insan ayrılmayacak bir şekilde birleşmişse, Oğul bazı tanrısal nitelikleri geri alamayacak bir şekilde yitirmiş demektir. Ancak İncil, dirilmiş olan Mesih'in her şeye gücü yettiğini, her yerde bulunabildiğini ve her şeyi bildiğini vurgulamaktadır. Bu kuramı savunanlar, bu sıfatların gökyüzünde gerçek insanla uyumsuz olmadığını inkâr ediyorlarsa, yeryüzünde uyumsuz olduğuna inanmak için hangi nedeni göstereceklerdir?
85. Mesih'in öğretisindeki bir hataya dikkat çekmesi diğer öğretişlerindeki tam tanrısal yetkiye de gölge düşürecektir. Mesih, bütün öğretişinin Tanrı'dan geldiğini söylemiştir. "Benim öğretişim benim değil, beni gönderenindir" Tıpkı Baba'nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız".
86. "Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu". İsa kendisini, "Tanrı'dan işittiği gerçeği sizlere bildiren kişi" olarak tanıttı. Bu iddialara göre önümüzde açık olan iki yol vardır: Ya bunları kabul ederiz ve Eski Antlaşma hakkındaki görüşleri de dâhil olmak üzere İsa'nın bütün öğretişlerinde tanrısal yetkinin olduğunu söyleriz ya da bunları reddederiz ve İsa'nın tüm öğretişlerinin tanrısal yetkisini sorgulamaya başlarız.
87. İsa'nın ahlaksal ve ruhsal öğretişinin yetkisini devam ettirmek isteseydi, O'nun Eski Antlaşma üzerindeki öğretişinin gerçeğini sorgulamazdı. Ya da, İsa'nın Eski Antlaşma öğretişinin gerçekten tutarsız olduğunu düşündüyse, O'nun her öğretişinin böyle olduğunu kabul etmeliydi. Bu kuram, kullandığı amaç uğruna kullanılırsa çok şeyi kanıtlar: İsa'nın tanrısal bilgisini bıraktığını, her konuda yanılabilir olduğunu, öğretişinin Tanrı'dan geldiğini söylerken hem kendisini hem de bizi aldattığını gösterir.
88. Eğer İsa'nın öğretmenlik yetkisini kabul ediyorsak, o zaman kuramı ya da bu şekilde uygulanmasını reddetmeliyiz. Aslında müjde kitapçıları, kuramı çürüten kanıtlarla doludur. İsa'nın hem tanrısal hem insan bilgisinin bazen kısıtlı olduğu doğrudur. Arada sırada bilgi istedi - "Giyisilerime kim dokundu?". Döneceği gün hakkında bilgisi olmadığını söyledi. Ama başka zamanlarda doğaüstü bilgisini sergiledi. Samiriyeli kadının gölgeli geçmişini biliyordu. Elçi ile balık tutmaya gittiğinde, ilk balığın ağzında para olacağını biliyordu. Kendisine söylenmeden önce sevdiği adamın öldüğünü biliyordu. Aynı şekilde mucizeler yaparak, hastaları iyileştirerek, açları doyurarak ve ölüleri dirilterek doğaüstü gücünü gösterdi. Müjde kitapçıklarında sergilendiği gibi İsa, tanrısal güç ve bilgiden yoksun değildi. İbr. 13: 8 der ki ; " İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır."
89. Her ikisine de başvuruyordu, ama genellikle bunu yapmayı seçmiyordu. O halde İsa'nın tanrısal yetilerinden yoksun olduğunu söyleyemeyiz; en fazla bunları kısıtlı bir şekilde kullandığını söyleyebiliriz. Bu kısıtlamayı nasıl açıklayabiliriz? Elbette kitapçığında sık sık görüldüğü gibi Oğul, Baba'nın isteğine tümüyle boyun eğiyordu. Kutsal Üçlünün gizemlerinden biri, her kişinin diğerleriyle sabit ilişkisi olmasıdır.

90. Oğul müjde kitapçıklarında bağımsız bir kişi olarak değil, tümüyle Baba'nın yönlendirişine bağımlı bir kişi olarak görülüyor. "Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz" "Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam".
91. "Kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Baba'nın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız". Oğul'un doğasında Baba'nın yetkisine boyun eğmek ve O'nu hoşnut etmek vardır. Bu yüzden İsa, kendisini Oğul olarak tanıtırken, Baba'yı asıl yetkili olarak tanıtır. Baba'yla sonsuzlukta, güçte ve yücelikte eşit olduğu halde İsa, Oğul'un rolünü üstleniyor ve Baba'nın isteğini yerine getirmekten büyük sevinç duyuyor. Aynı şekilde Baba, tanrısal işleri tasarlar ve başlatırken, Kutsal Ruh da Baba'dan çıkarak Baba'nın ve Oğul'un isteklerini yerine getiriyor.
92. Dolayısıyla İsa'nın yeryüzünde bulunduğu sürece Baba'ya boyun eğmesi beden aldığı zamanda başlayan yeni bir ilişki değil, gökyüzünde Baba ve Oğul arasındaki sonsuz ilişkinin devamıdır. Oğul gökte olduğu gibi yerde de tümüyle Baba'nın isteğine bağımlıdır.
93. Eğer gerçek buysa, her şey açıklanmış demektir. İsa'nın bilgisi ve eylemleri bağımsız değildir. Bazı şeyler Baba'nın isteği dâhilinde olmadığı için İsa - yapabileceği halde - bunları yapmadı, aynı şekilde Baba'nın isteği doğrultusunda olmayan şeyleri - bilebileceği halde - bilmedi. Yalnızca Baba'nın bilmesini istediği şeyleri bilmeyi seçti. Bilgisi, diğer tüm etkinliği gibi Baba'nın isteğine bağlıydı. O halde (örneğin) dönüş tarihini bilmemesi, beden alma sırasında her şeyi bilme gücünü bırakmasından değil, yeryüzündeyken Baba'nın bu bilgiye sahip olmasını istememesinden kaynaklanıyordu.
94. "İsa'nın aracılık görevi sona erene ve diriliş tamamlanana dek kendisine bu bilgi verilmedi". Dolayısıyla İsa'nın kısıtlı bilgisi, insan bedeni almasıyla değil, Baba'nın yeryüzünde bulunduğu sürece Oğul için olan isteğiyle açıklanabilir.
95. O zaman, Tanrı Oğlu'nun kendisini boş kılmasının ve yoksul olmasının ne anlama geldiğini artık görebiliriz. Bu, yüceliğini bırakmak, gücünü kendi isteğiyle kısıtlamak, zorluğu, yalnızlığı, kötü davranışları, zalimliği, yanlış anlaşılmayı ve sonunda dev bir acıyı - bedensel olduğu kadar ruhsal olarak da ölümü - kabullenmek demektir. Sevgiyi hak etmeyen, ama O'nun yoksulluğuyla zengin olan insanlara sevgiyi sunmak demektir.
96. İsa'nın doğuşuyla ilgili olan bildiri, mahvolan insanlık için bir ümittir - bağışlanma ve yüceliğe kavuşma ümididir. Çünkü İsa Mesih, Baba'nın isteğiyle yoksul olmuş, bir ahırda dünyaya gelmiş ve otuz yıl sonra çamıha gerilmiştir. Dünyanın duyup duyabileceği en harika bildiri budur.
97. İsa'nın doğuşuna değinirken yalnızca yüzeysel bir doğuş bayramından söz etmiyoruz. Anlattıklarımız bunun asıl anlamının ne denli büyük bir derinliğe sahip olduğunu gösteriyor. Bizim uğrumuza yoksul olan İsa'nın kişiliğine bizler de sahip olmalıyız. Doğuş bayramının özü, bütün yıl boyunca her imanlının yaklaşımı olmalıdır.
98. Günümüzdeki birçok imanlının -daha belirli olmam gerekirse en sağlam ve dengeli olduğunu düşünen imanlıların - Rabbin benzetmesindeki din görevlisi ya da Lemili gibi davranması, çevrelerindeki insan gereksinimlerini görerek bakışlarını kaçırmaması ve yoldan geçip yürümesi bizim utançumuz ve aybımızdır. Doğuş bayramının özü bu değildir. Hayattaki amaçları orta sınıf güzel bir imanlı evi kurmak, güzel imanlı

arkadaşlar edinmek, çocuklarını orta sınıfın imanlı terbiyesiyle büyütmek olan ve orta sınıfın altındaki yoksul toplumun farkında olmayan imanlıların özü de - ne yazık ki böylelerinden çok sayıda vardır - böyle değildir.

99. Doğuş bayramının özü, imanlı züppeliği içerisinde parlamaz. Bu yaklaşım, efendileri gibi bütün yaşamlarını kendilerini yoksul kılma ilkesine göre sürdüren imanlılarda görülebilir.
100. Böyle imanlılar başkalarını zenginleştirmeye, onlara zaman ayırmaya, yüklerini taşımaya, ilgilenmeye, gözetmeye ve iyilik yapmaya adanır. Nerede ihtiyaç olursa oraya koşarlar. Ne yazık ki bu yaklaşımı sergileyenlerin sayısı fazla değildir. Eğer Tanrı, merhametiyle bizi uyandırır, yapacağı şeylerden biri bu yaklaşımı yüreğimize ve yaşantımıza işlemek olacaktır. Eğer bu ruhsal uyanışı kendimizde görmek istersek, harekete geçmeliyiz. "Rabbimiz İsa Mesih'in lütfünü bilirsiniz, O, zengin olduğu halde sizin uğruna yoksul oldu. Öyle ki O'nun yoksulluğuyla siz zengin olacaksınız"; "Mesih İsa'da olan düşünce sizde de olsun"; "İçime huzur verdiği buyrukların doğrultusunda koşacağım" .
101. Kilise Baba'ya, Oğul'a ve Kutsal Ruh'a yücelik diye ezgiler söyler. Bu ne demektir? Üç ayrı tanrıya övgü mü sunulmaktadır? Hayır, övülen üç kimlikte var olan tek Tanrı'dır. İmanlıların tapındığı Tanrı budur. Hıristiyan Tanrı inancının odak noktası Üçlü Birliğin gizemidir. İnançımız, Tanrı'nın üçlü kimliği öğretisine dayanır.
102. Gizemli olduğu için Üçlü Birlik öğretisine mutlu bir şekilde baştan savabileceğimiz teolojik fazlalık olarak bakılır. Uygulamamız da bu sanıyı yansıtmaktadır; örneğin bazı kilisesinde Üçlü Birlik üzerine hemen hiç öğretilmez. Elçi, acaba bu r a d a o l s a y d ı , uygulamamıza ilişkin nasıl bir yorum yapardı? Çünkü ona göre Üçlü birlik öğretisi imanlı müjdesinin temel bir parçasıdır. Elçi, müjde kitapçığının başlangıcında bize birlik içinde olan iki ayrı kişinin gizemini sunuyor. Kuşkusuz bu teolojinin derin sulandır, ama elçi bizi hemen içine atıyor. "Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı". Söz, Tanrı'yla beraberliği olan bir kişiydi ve sözün kendisi de kişisel ve sonsuz bir tanrısalığa sahipti. Daha sonra gördüğümüz gibi Söz, Baba'nın biricik oğuydu.
103. Elçi, iki kimlikte var olan tek Tanrı gizemini müjde kitapçığının en başında dile getiriyor, çünkü İsa'nın gerçekte Tanrı Oğlu olduğunu kavrayamayan hiç kimse, Mesih İsa'nın işlerini ve sözlerini de anlayamayacaktır.
104. Ancak elçinin öğrenmemizi istediği tek şey tek Tanrı'nın çoğul kimliği değildir. Rabbimiz, öğrencileriyle son konuşmasında, kendisinin onlar için Baba'nın evinde yer hazırlamaya gideceğini söylemekte, onlara 'başka bir Yardımcı' armağanının geleceğini vaat etmektedir. Bu deyişe dikkat edin; anlamlı olu dur .
105. Burada gerçek ve önemli bir kişiden söz edilmektedir. 'Yardımcı' sözcüğünün kökeni çok zengin anlamlarla doludur; teşvik, destek, yardım, gözetim ve başka birinin sorumluluğunu üstlenme gibi düşüncelere sahiptir. Bunların hepsi tek bir sözeli - Yardımcı - özetlenmektedir. O başka bir Yardımcı olacaktır, çünkü İsa'nın kendisi asıl Yardımcıdır ve yeni gelen Yardımcı, O'nun hizmetini devam ettirecektir. Gelecek olan Yardımcı, tıpkı İsa'nın üç yıllık kişisel hizmeti boyunca yaptığı gibi öğrencilerini seven, gözetken, sabırla eğiten ve onlara sağlayış sunan bir kişi olacaktır.
106. Mesih, "Benim sizinle ilgilendiğim gibi O sizinle ilgilenecek" demektedir. Gerçekten de Yardımcı, dikkate değer bir kişidir!
107. Rabbimiz bundan sonra Yardımcının adını söyledi. O'nun adı 'Ruh'tur', 'Kutsal Ruh'tur'. Bu sözde tanrısalık vardır. Eski Antlaşmada Tanrı'nın Sözü ve Tanrı'nın Ruhu birbirine paralel unsurlardı. Tanrı'nın

Sözü O'nun her şeye gücü yeten konuşması, Tanrı'nın Ruhü da O'nun her şeye gücü yeten soluğudur.

108. Her iki deyişte O'nun eylem halindeki gücünü temsil eder. Tanrı'nın konuşması ve Tanrı'nın soluğu yaratılış esnasında görülebilir. "Tanrı'nın Ruhü suların üzerinde dalgalanıyordu. Tanrı, ışık olsun diye buyurdu (sözle buyruk verdi) ve ışık oldu" ; "Gökler Rabbin sözüyle, gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı".
109. Elçi, müjde kitapçığının başında dile getirdiği tanrısal Söz'ün bir kişi olduğunu söylemektedir. Rabbimiz de buna paralel bir öğretiş vermekte, tanrısal Ruh'un bir kişi olduğunu dile getirmektedir. Nasıl kutsal Baba diyorsa, aynı şekilde kutsal Ruh demektedir.
110. Mesih, Ruh'un görevini Baba ile Oğul'un isteğine ve amacına bağlar. Oğul'u gönderen Baba olduğu gibi Ruh'u gönderen de babadır. Rabbimiz, "Baba benim adımla Ruh'u gönderecek" demektedir. Ruh, Mesih'in yerine gelecek, Mesih'in isteğini yapacak, Mesih'in yetkisiyle Mesih'i temsil edecektir. Tıpkı İsa'nın Baba'nın adında gelmesi, Baba'nın aracısı olarak hareket etmesi, O'nun sözlerini söylemesi, işlerini yapması ve temsilcisi olduğu kişiye tanıklık etmesi gibi, Ruh da İsa'nın adında gelecek, yeryüzünde İsa'nın aracısı ve tanığı olarak işlev görecektir. Ruh da, Oğul gibi Baba'dan çıkar.
111. Sonsuz oğlu yeryüzüne gönderen Baba, artık O'nu yüceliğe çağırmakta, sonsuz yerini alması için Ruhunu göndermektedir. Ancak bu, konuya bir bakış açısıdır. Başka bir yerde Ruh'u Baba'dan alan Oğul'un gönderdiğini görüyoruz. Baba, oğlu yeryüzüne gönderdiği gibi, Oğul da Ruh'u yeryüzüne gönderecektir. Ruh, hem Oğul hem de Baba tarafından gönderilmektedir. O halde ilişkiler şu şekildedir,
112. Oğul Baba'ya bağımlıdır, çünkü Baba'nın adında gönderilmektedir. Ruh Baba'ya bağımlıdır, çünkü Oğul'un adında gönderilmektedir. Ruh Baba'ya olduğu gibi Oğul'a da bağımlıdır, çünkü her ikisi tarafından gönderilmektedir. Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, "Kutsal Ruh'u alın!" dedi.
113. Elçi burada Rabbin, Üçlü Birliğin gizemini açıklayışını kayıt etmiştir; tek Tanrı'da üç kişi vardır. Oğul Baba'nın isteğini yapar, Ruh da hem Baba'nın hem de Oğul'un isteğini yapar. Mesih'in öğrencilerine gelecek olan Ruh, sonsuza dek onlarla birlikte kalacaktır. Mesih'in yerine Yardımcı görevini görecek. Böylece, Mesih'in yardımcılık hizmeti önemliyse, Kutsal Ruhun yardımcılık hizmeti de aynı şekilde önemlidir. Mesih'in işleri kilise için önem taşıyorsa, Ruh'un işleri de aynı şekilde önem taşımalıdır.
114. Ne var ki, kilise tarihine ya da günümüzdeki kiliseye bakarak böyle bir izlenim edinemezsiniz. Üçlü birliğin ikinci ve üçüncü kişileri konusunda verilen Kutsal Kitap öğretişleri o denli farklılık gösterir ki..

115. Mesih'in kimliği ve işleri, kilise içinde sürekli olarak tartişmalara neden olmuştur. Kutsal Ruh'un kimliği ve işleri de bir kenara itilmiştir.
116. Kutsal Ruh öğretisine, diğer ilahiyat öğretileri içinde masal kahramanı muamelesi yapılmıştır. Onunla ilgilenen çok az kişi vardır. Mesih'in kimliğine ve işlerine ilişkin çok sayıda mükemmel kitaplar yazılmıştır, ama Kutsal Ruh'un kimliğine ve işlerine ilişkin kayda değer kitapların sayısı bir elin parmaklarını geçmez. İmanlılar Mesih'in işleri konusunda kuşkulu değerdirler; ayrıntılar konusunda farklı düşünseler de O'nun çarmıhtaki ölümünü bilirler. Ancak sıradan imanlılar Kutsal Ruh'un ne iş yaptığına ilişkin tümüyle bilgisizdir. Bazı kişiler Mesih'in Ruhundan belli belirsiz bir dinsel etkenmiş gibi söz ederler.
117. Bazılarına göre de Ruh, kiminin ahlaksal kanılarını ya da kiminin teolojik tasavvufuluğunu esinlemektedir. Bu konuda bilgisiz olan imanlılar elçinin Efes'te karşılaştığı imanlılar gibidirler. "Kutsal Ruh diye birinin varlığını duymadık ki!" Mesih'i tanıdığını iddia eden kişilerin Kutsal Ruh hakkında bu kadar az şey bilmesi son derece şaşırtıcıdır. Mesih hiç beden almamış ve çarmıhta ölmemiş olsaydı, imanlılar bunun ne gibi farklar yaratacağını bilirlerdi. Kurtarıcıları olmadığından mahvolacaklardır. Ancak birçok imanlı, yeryüzünde Kutsal Ruh olmazsa, bunun ne gibi farklar yaratacağını bilemez.
118. O durumda kendilerinin ya da kilisenin nelere katlanacağını hayal edemez. Burada kesinlikle eksik olan bir şey var. Mesih'in atadığı aracının görevi konusundaki bu bilgisizliği nasıl açıklayabiliriz? Mesih'in yerini almak ve O'nun yerine bizimle ilgilenmek üzere gönderilen kişiyi onurlandırmamak, Mesih'i onurlandırmamak demektir. Kutsal Ruh'la şu anda olduğundan daha fazla ilgilenmemiz gerekmez mi?
119. Peki, ama Kutsal Ruh'un işleri gerçekten önemli mi? nemli! Kutsal Ruh'un görevi olmasaydı, yeryüzünde ne müjde, ne iman, ne kilise ne de Hıristiyanlık olacaktı. İlkönce: Kutsal Ruh olmadan müjde ya da İncil olmayacaktı. Mesih yeryüzünden ayrılmadan önce, görevini öğrencilerine bıraktı. Bütün uluslardan ğrenci yetiştirmeleri için onlara sorumluluk verdi. Yukarıdaki odada "Siz de tanıklık edeceksiniz" dedi. Göğe alınmadan önceki son sözleri şöyleydi: "Dünyanın dört bir bucağında benim tanıklarım olacaksınız".
120. Kendilerine verilmiş olan görev işte buydu. Ama ne tür tanıklar olacaklardı? Mesih'in yeryüzündeki hizmeti sırasında hiçbir zaman iyi öğrenciler olmamışlar, O'nu anlayamamışlar ve ğretişlerini kavrayamamışlardı. Mesih ayrıldıktan sonra nasıl daha iyi olabilirlerdi? Ellerinden gelenin en iyisini yapsalar bile müjdeyi iyi niyetli yanlış kavramlarla karıştırmaları ve tanıklıklarının çarpık ümitsiz bir karmaşaya dönmesi kesin değer miydi? Bu sorunun yanıtı hayırdır.
121. Çünkü Mesih, tüm gerçeği öğretmesi, her türlü yanılığdan kurtarması, öğretilenleri hatırlatması ve kendisinin gelecekte ğreteceklerini iletmesi için onlara Kutsal Ruh'u göndermişti. "Ama Baba'nın benim adıyla göndereceği yardımcı Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak. "Size daha çok

söyleyeceklerim var ama şimdi bunlara dayanamazsınız. Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi her gerçeğe yöneltecek.

122. O kendiliğinden konuşmayacak, yalnız işittiklerini söyleyecek. Mesih, Baba'dan işittiklerini öğrencilerine öğrettiği gibi Ruh da İsa'dan aldıklarını onlara öğretecek ve gelecekte olacakları size bildirecek. O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek. "O bana tanıklık edecek. Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz. Ruh'la eğitilen bu ilk öğrenciler, Mesih'in çok sayıdaki ağızları görevini göreceklerdir. Eski Antlaşma peygamberleri, sözlerine "Rab şöyle diyor" diye başladıkları gibi Yeni Antlaşma elçileri sözlü ya da yazılı bir şekilde "Rab İsa Mesih şöyle diyor" diye konuşabileceklerdi. Ve bu gerçekleşti.
123. Ruh öğrencilere geldi ve vaat uyarınca onlara Mesih'in ve O'ndaki kurtuluşun tanıklığını yaptı.
124. Kurtuluşun yüceliğinden söz eden elçi şöyle yazıyor: "Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını hiçbir göz görmemiş, hiçbir kulak işitememiş, hiçbir insan yüreği kavramamıştır.
125. Oysa Tanrı bunları bize Ruh aracılığıyla açıkladı. Ruh her şeyi, Tanrı'nın derin düşüncelerini bile araştırır. İnsanın düşüncelerini, insanın içinde olan kendi ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi Tanrı'nın düşüncelerini de Tanrı'nın Ruhundan başkası bilemez. Tanrı'nın bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık.
126. Ruh'a uyanlara ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrı'nın lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruh'un öğrettiği sözlerle bildiririz. Ruh elçilere tüm gerçeği açıklayarak ve bunu tüm doğrulukla iletmelerini sağlayarak tanıklık etti.
127. Bu yüzden ortaya müjde ve İncil çıktı. Ama Kutsal Ruh olmasaydı, her ikisi de olmayacaktı. Hepsi bu kadar da değildir. Kutsal Ruh olmasaydı, iman ve yeniden doğuş olmayacaktı. Yani imanlılar olmayacaktı. "Müjdenin ışığı parlamaktadır, ama imansızların üzerine doğmasın diye bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir. Körler ışığa karşılık veremezler. Mesih'in yasa uzmanı dindara söylediği gibi, "Bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğini göremez".
128. Kendisi ve öğrencileri adına yasa uzmanına ve O'nun ait olduğu tüm din sınıfına seslenen Mesih, yeniden doğmamanın sonucunun imansızlık olduğunu dile getirdi. "Bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz". Müjde onlarda işlev görmüyor; inançsızlıkları onları bağlıyor.
129. Musa Tanrı'nın huzurundan Tanrı'nın sözü ile döndü kendi çağı ve kendi halkı için Mısırdan Çıkış 19.bölüm 20. Ve 21. Bölümler. O halde ne diyebiliriz? Müjdeyi duyurmak zaman kaybı mıdır? Müjdeciliği başarısız olmaya yönelik ümitsiz bir girişim olarak gözden çıkaralım mı? Hayır; Çünkü Ruh Mesih'e tanıklık etmek üzere kiliseyle birliktedir. Gördüğümüz gibi Ruh, elçilere esinleyerek ve açıklayarak tanıklık etmiştir. Diğer tüm insanlara da çağlar boyunca aydınlatarak tanıklık etmektedir: Kör gözleri açmakta, ruhsal görüş kazandırmakta, müjdenin Tanrı'nın gerçeği, Kutsal Yazının Tanrı'nın Sözü, Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunu günahkârlara göstermektedir.

130. Rabbimiz şöyle vaat etmiştir: "O gelince dünyanın günah, doğruluk ve gelecek yargı konusundaki suçluluğunu dünyaya gösterecektir. Hıristiyanlığın gerçeğini kendi tartışmalarımızla kanıtlayamayız. Kutsal Ruh dışında kimse bunu yapamaz. Körelmiş yürekleri her şeye gücü yeten işleviyle yenileyen ruh'tur.

131. Tanrı sözü örtülüydü, yüzlerinde peçe vardı. Mısır. Çıkış 34;33

"Konuşmasını bitirdikten sonra, yüzüne bir peçe taktı."

Mesih'in Ruhunun görevi insanların vicdanlarını Mesih'in müjdesiyle yargılamaktır. Mesih'in insan tanıkları da gerçeği insan bilgeliğine dayanan zekice yöntemlerle değil, Ruh'un güçlü gösterimiyle tanıtmayı öğrenmelidir. Elçi bu noktada şöyle yol gösteriyor: Kardeşler yanınıza gelip Tanrı'yla ilgili bildiriye size duyurduğum zaman, etkileyici sözlerle ya da üstün bir bilgelikle gelmedim. Sözüm ve bildirim, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu. Öyle ki, imanınız insanların bilgeliğine değil, Tanrı'nın gücüne dayansın.

132. Ruh bu şekilde tanıklık ettiği için, müjde duyurulduğunda insanlar iman eder. Ruh olmasaydı, yeryüzünde imanlı olmazdı. Kutsal Ruh'u tanıyarak ve O'nun işlerine güvenerek O'nu onurlandırıyor muyuz? Yoksa Ruh'u bir kenara iterek yalnızca O'na karşı değil ama Ruh'u gönderen Rabbe karşı da saygısızlık ediyor muyuz? İmanımızda Kutsal Ruh'un esinlediği Kutsal Kitabın, Eski Antlaşmanın ve İncil'in yetkisini tanıyıyor muyuz? Tanrı'nın sözüne yaraşan bir saygıyla okuyup işitiyor muyuz? Böyle yapmıyorsak Kutsal Ruh'a karşı saygısızlık ediyoruz. Yaşantımızda Kutsal Kitabın yetkisini uyguluyor muyuz, Kutsal Kitabın gerçeğiyle yaşıyor muyuz? İnsanlar Kutsal Kitap hakkında ne derse desin, Tanrı Sözü'nün gerçek, değişmez ve kalıcı olduğunu biliyor muyuz? Eğer bilmiyorsak bize Kutsal Kitabı veren Kutsal Ruh'a karşı saygısızlık ediyoruz.

133. Tanıklığımızda yalnızca Kutsal Ruh'un bizi doğrulayacağını aklımızda tutuyor muyuz? Gözlerimizi O'na çevirerek güven duyuyor muyuz? Elçinin yaptığı gibi insan bilgeliğini bir kenara bırakıp Ruh'a dayanarak güvenimizi gösteriyor muyuz? Böyle yapmıyorsak,

134. Kutsal Ruh'a karşı saygısızlık ediyoruz. Kilisedeki kısır yaşamın, Kutsal Ruh'u onurlandırmamanın sonucunda gelen Tanrı'nın yargısı olduğundan kuşku duyabilir miyiz? Bu yargıdan kurtulmak için düşüncemizde, dualarımızda ve uygulamalarımızda Kutsal Ruh'u onurlandırmayı öğrenmeliyiz. Bundan başka bir ümidimiz yoktur. 'O tanıklık edecek...'

135. Bize Kutsal Kitabın Tanrı Sözü - ayaklarımıza ışık, yolumuza nur – olduğunu söylüyorlar. Tanrı'nın Sözünde Tanrı bilgisini ve yaşantımız için hazırladığı tasarıyı bulacağımızı anlatıyorlar. Buna inanıyoruz çünkü söyledikleri doğrudur.

136. Bu yüzden elimize Kutsal Kitabı alıp okumaya başlıyoruz. Düzenli ve düşünceli bir şekilde okumaya çalışıyoruz; Tanrı'yı gerçekten tanımak istiyoruz. Ne var ki okudukça hayrete düşüyoruz. Hayran kalıyoruz, ama beslenemiyoruz. Okumamız bize yardımcı olmuyor; bizi şaşkına çeviriyor ve işin aslı biraz da

moralimizi bozuyor, Kutsal Kitap okumaya değer mi diye düşünmeye başlıyoruz.

137. Nedir derdimiz? Temel olarak şudur: Kutsal Kitap okumak, bizi oldukça yeni bir dünyaya taşıyor. Yakın Doğu'nun binlerce yıl öncesine, ilkel, barbar, tarımcı ve mekanize olmamış dünyasına dönüyoruz. Kutsal Kitap öyküsü, işte böyle bir dünyada geçiyor. İbrahim'le, Musa'yla, Davut'la ve diğerleriyle böyle bir dünyada karşılaşırız. Peygamberlerin putperestliğe karşı durduklarını ve günahın yargılanacağı tehdidini savurduklarını görüyoruz.
138. Celileli adamın mucizeler yaptığını, Yahudilerle tartıştığını, günahkârlar için öldüğünü, ölümden dirildiğini ve göğe yükseldiğini görüyoruz. İmanlı önderlerin, şu anda var olmadığını düşündüğümüz tuhaf yanlışlara karşı öğretiler verdiğini görüyoruz.
139. Bunların hepsi bize çok ilginç, ama o kadar da uzak geliyor; hepsi de bu dünyaya değil, o dünyaya ait! Kendimizi Kutsal Kitap dünyasının dışında buluyoruz, o dünyanın içine baktığımızı görüyoruz. Yalnızca seyirciyiz, hepsi bu! Aklımızdan şöyle bir düşünce geçiyor ; "Evet, Tanrı bunların hepsini o zaman yapmış; ne mutlu o insanlara, ama bundan bize ne? Biz aynı dünyaya..
140. Ait değiliz ki... Tanrı'nın Kutsal Kitap çağlarında kayıt edilmiş olan sözleri ve işleri, İbrahim'le, Musa'yla ve Davut'la ilişkisi, uzay çağında yaşayan bizlere nasıl yardımcı olabilir?
141. İki dünyanın nasıl birbirine bağlanacağını bilmiyoruz, bu yüzden Kutsal Kitapta okuduğumuz şeylerin bize uygulanamayacağını düşünüyoruz.
142. Bu şeyler kendi çapında heyecan verici ve görkemli olsa bile, bizden kopuk olduklarını görmek moralimizi bayağı bozuyor. Birçok Kutsal Kitap okuru, bu duyguyu yaşamıştır. Ama herkes bununla nasıl baş edeceğini bilemez. Bazı imanlılar geri çekilirler. Kutsal Kitabın yazdıklarına inanırlar, ama Kutsal Kitaptaki insanların Tanrı'yla yaşadığı yakınlığı ve dolaysız ilişkiyi bilmezler. Günümüzde çok yaygın olan bu yaklaşım, sorunu çözememekten kaynaklanmaktadır.
143. O halde Kutsal Kitaptaki Tanrı deneyimiyle aramızdaki bu soğukluk nasıl aşılabilir? Bu konuda çok şey söylenebilir, ama asıl nokta şudur. Soğukluk duygusunun nedeni, kendi durumumuzla çeşitli Kutsal Kitap karakterleri arasındaki bağlantıyı yanlış yerde aramamızdır. Zaman, mekan ve kültür açısından o insanların bizden çok uzak oldukları doğrudur. Ama onlarla bizim aramızdaki bağlantı, zaten bu unsurlarda bulunamaz. Bağlantı Tanrı'nın kendisidir. Onların ilişki kurdukları Tanrı ile bizim ilişki kurduğumuz Tanrı aynıdır. Tümünü aynı Tanrımız olduğunu söyleyerek sözlerime keskinlik katayım.
144. Çünkü Tanrı en ufak ayrıntıda bile asla değişmez. Dolayısıyla bu duygudan kurtulmak için sarılmamız gereken gerçek şudur: Kutsal Kitap çağlarında yaşayan insanlarla aramızdaki uçurumu Tanrı'nın değişmezliği ortadan kaldırır.
145. Tanrı asla değişmez. Tanrı'nın varlığı değişmez.

146. "Varlığın öncesizliğe uzanır" "Sonsuz kral O'dur "Ölümsüz Tanrı" Ölümsüzlüğün tek sahibi" "Dağlar var olmadan, daha evreni ve dünyayı yaratmadan, öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.
147. Gökyüzü ve yeryüzü için şöyle diyor: "Onlar gidici ama sen kalıcısın; hepsi bir giysi gibi eskiyecek. Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, geçip gidecekler. Ama sen hep aynısın yılların hiç tükenmeyecek. Tanrı, "O benim; ilk benim, son da ben'im" diyor.
148. Yaratılan şeylerin başı ve sonu vardır, ama Yaratıcı için bu böyle değildir. Çocuğun "Tanrı'yı kim yaptı?" sorusuna şöyle bir yanıt verilebilir: Tanrı'yı kimsenin yapmasına gerek yoktur, çünkü Tanrı her zaman vardı. Sonsuzlar boyunca vardır ve her zaman aynıdır. Yaşlanmaz. O'nun varlığı eriyip tükenmez. Yeni güçler kazanmaz, ya da elindekileri yitirmez. Olgunlaşıp gelişmez.
149. Zaman geçtikçe daha güçlenmez, daha zayıflamaz ya da daha çok bilgelik kazanmaz. Daha iyi olmaz, çünkü zaten mükemmeldir, mükemmel olduğu için daha kötü de olmaz. Yaratıcı ile yaratıklar arasındaki ilk ve temel fark, yaratıkların değişebilir olmasıdır. Oysa Tanrı değişmezdir, olduğu gibi kalır. Tanrı'nın sonsuz varlığının gücü işte böyledir.
150. Tanrı'nın karakteri değişmez. Baskı, şok ya da zorluklar insanın kişiliğini değiştirebilir, ama Tanrı'nın karakterini hiçbir şey değiştiremez. İnsan ömrü boyunca zevkler, dış görünüş ve psikolojik durum köklü bir değişime uğrayabilir.
151. Uysal ve yumuşak huylu bir adam, acı ve kavgacı biri haline dönebilir. İyi niyetli bir adam, iğneleyici ve katı yürekli olabilir. Oysa Yaratıcıya böyle şeyler olmaz. Tanrı asla eskisinden daha az doğru, merhametli, adil ya da iyi olamaz. Tanrı'nın günümüzdeki karakteri her zaman Kutsal Kitap çağlarında olduğu gibi kalacaktır.
152. Bu bağlantıda Tanrı'nın Çıkış kitapçığındaki iki 'adının' açıklamasını bir araya getirmek öğretici olacaktır. Tanrı'nın açıklanan adı, etiketten çok daha önemlidir, çünkü insanla ilişkisinde O'nun kimliğine ilişkin çok şey öğretir. Adının 'Ben Ben'im' olduğunu söylüyor. Bu ad, Kutsal Kitap'ta 'Rab' olarak çevrilmiştir. Bu ad, Tanrı'nın yalnızca tanımı değildir.
153. O'nun kendi kendine var olduğunu, sonsuz değişmezliğini, kendi içinde yaşama sahip olduğunu ve sonsuza dek bunun böyle olacağını açıklayan bir ilandır.
154. Tanrı'nın Musa'ya kendi kişiliğini çeşitli adlarla açıkladığını görüyoruz. Rab bulutun içinde oraya inip, onunla birlikte durdu ve adını Yahve olarak açıkladı. Musa'nın önünden geçerek, "Ben Yahve'yim" dedi, "Yahve, acıyan, lütfeden, geç öfkelenen, sevgi dolu ve sadık Tanrı. Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, başkaldırılarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam. Babaların işlediği günahın cezasını oğullarına, torunlarına, üçüncü, dördüncü kuşaklara çektiririm.
155. Bu ilan, Çıkış 3'te açıklanan Yahve'nin aslında kim olduğunu, o zaman, yani üç bin yıl önceki kimliğini, sonsuza dek değişmeden koruduğunu gösteriyor. Tanrı'nın ahlaksal karakteri değişmez. Bu yüzden Yakup, Tanrı'nın iyiliğinden, kutsallığından insanlara karşı cömertliğinden ve günaha karşı düşmanlığından söz eden bir metinde O'nu 'kendisinde değişkenlik ya da döneçlik gölgesi olmayan Işıklar Babası' olarak tanımlıyor.

156. Tanrı'nın gerçeği değişmez. Bazen insanlar aslında söylemek istemedikleri şeyleri söylerler, çünkü kendi zihinlerini tanımıyorlardır. Ayrıca görüşleri de değişir, geçmişte söyledikleri şeylere artık inanmadıklarını fark ederler. Hepimiz bazen sözlerimizi unuttururuz, çünkü artık düşüncelerimizi ifade etmiyor olabilirler. Bazen de sözlerimizi yemek zorunda kalırız, çünkü katı gerçekler bunları çürütür. İnsan sözleri değişken şeylerdir. Ancak Tanrı'nın sözleri böyle değildir; sonsuza dek kalıcıdır.
157. Tanrı'nın sözleri, O'nun zihnini ve düşüncelerini geçerli bir şekilde ifade ederler. Hiçbir koşul Tanrı'nın sözlerini hatırlamasına neden olmaz; hiçbir değişiklik Tanrı'nın sözlerini geri almasını sağlamaz. "Bütün insanlık ottur ve onun bütün güzelliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar; fakat Tanrımızın sözleri sonsuza dek durur".
158. Ya Rab, sözün göklerde sonsuza dek duruyor. Çoktan beri anladım, öğütlerini sonsuza dek verdiğini". Buradaki öğütler sözcüğünün özgün anlamı kalıcılık düşüncesi içermektedir. O halde Kutsal Kitabımızı okurken Tanrı'nın bütün vaatlerinin, isteklerinin, amaçlarının, uyarılarının Yeni Antlaşma imanlıları için de gerçek olduğunu anımsamalıyız. Bunlar geçmiş bir çağın hatıraları değildir, Tanrı'nın kendi zihnini sonsuzlara dek geçerli kalacak bir şekilde tüm soylara açıklamasıdır.
159. Rabbimizin bize söylediği gibi, "Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez". Tanrı'nın sonsuz gerçeğini hiçbir şey iptal edemez. Tanrı'nın yolları değişmez. Tanrı günahlı insanlarla Kutsal Kitapta yazılı olduğu gibi uğraşmaya devam etmektedir. Günahlılar arasında özgür Rab olduğunu göstermeye hala devam etmektedir. Bazıları müjdeyi işitir, bazıları işitmez, işitenlerin bazılarını tövbeye yönlendirir, diğerlerini ise inançsızlıklarında bırakır.
160. Böylece kutsallarına, kimseye merhamet borçlu olmadığını, O'nun lütfüyle kurtulduklarını, kendi çabalarıyla yaşam bulmadıklarını hala aynı şekilde öğretir. Sevgisini gösterdiklerini hala alçaltarak bereketler.
161. Böylece bütün yüceliğin kendisine ait olduğunu gösterir. Halkını günahlarından hala aynı şekilde nefret eder, onların yüreklerini ödün vermekten ve itaatsizlik etmekten kurtarmak için her türlü içsel ve dışsal acıları ve kederleri kullanır. Hala halkının beraberliğini arar, sevgiyi başka şeylerde aramaktan onları kurtarmak ve kendisine bağlamak için üzerlerine elemeler ve sevinçler göndermeye devam eder.
162. Vaat ettiği armağanlarının değerini bilmesi için imanlıyı eğitmeyi, bunları vermeden önce dua etmesi için teşvik etmeyi sürdürür. Tanrı, Kutsal Yazıdaki halkıyla nasıl uğraşıyorsa, bizlerle de aynı şekilde uğraşmaya devam etmektedir. Amaçları ve eylem ilkeleri değişmemiştir. Asla kişiliğinin dışına çıkarak hareket etmez. İnsanın yollarının tutarsız olduğunu biliriz - ama Tanrı'nın yolları böyle değildir.
163. Tanrı'nın amaçları değişmez, "Yüceliği olan Tanrı yalan söylemez, düşünce değiştirmez. Çünkü O insan değil ki, düşüncesini değiştirsin".

164. "Tanrı insan değilkiyalan söylesin, insanoğlu değil ki, düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Söz verir de yerine getirmeyi mi? (Say23:19). Düşüncesini değiştirmek, değer yargılarını ve eylemlerini değiştirmek demektir. Tanrı asla bunu yapmaz; yapmasına gerek yoktur. Çünkü O'nun tasarıları, herşey üzerinde bilgi ve kontrol sahibi olmasına dayanır. Tanrı'nın bu nitelikleri geçmiş, şu anı ve geleceği tümüyle kapsar, dolayısıyla Onu şaşkınlığa düşüren herhangi bir sürpriz ya da beklenmedik bir gelişme olmaz.
165. İnsanın planlarını değiştirmesine neden olan iki şey vardır. Önceden her şeyin nasıl olacağını bilememek ya da planlarını yerine getirecek öngörüştten yoksun olmak. Ama Tanrı hem her şeyi bilir, hem de her şeye gücü yeter, bu yüzden tasarılarını değiştirmesine gerek yoktur. Ama Rabbin planları sonsuza dek sürer, yüreğindeki tasarılar kuşaktan kuşağa geçer (Mez33:11).
166. Zamanda yaptıklarını sonsuzlukta tasarlamıştır. Sonsuzlukta tasarladığı her şeyi zamanda gerçekleştirir.
167. Sözünde yapacağını söylediği her şeyi hatasız bir şekilde yerine getirecektir. Sözlerinin değişmezliği imanlıları vaat edilen mirasları konusunda sevince boğmalıdır. En başta İbrahim'e verdiği vaatleri hem onun hem de bizim güvencemiz için hala geçerlidir.
168. Tanrı'nın bildirmiş olduğu tüm niyetleri için de aynı şey geçerlidir. Bunlar değişmez. Tanrı'nın sonsuz tasarısının hiçbir kısmı değişikliğe uğramaz. Bazı metinler Tanrı'nın düşüncesini değiştirdiğinden söz eder. Bu doğrudur. Ancak bu durumlarda Tanrı, bazı kişilerin davranışının değişmesi üzerine onlara karşı davranışını değiştirmiştir.
169. Ne var ki bunları Tanrı'nın önceden görmediğine, şaşkınlığa düştüğüne ya da sonsuz tasarısında buna yer vermediğine ilişkin bir belirti yoktur. Tanrı insanla yeni bir şekilde uğraşmaya başladığında sonsuz tasarısında hiçbir değişiklik yapmaz. Tanrı'nın Oğlu değişmez. İsa Mesih 'dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır'. Onun dokunuşu eski gücünü olduğu gibi korumaktadır.
170. Hala, 'bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tamamen kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır'. İsa asla değişmez. Bu gerçek Tanrı'nın tüm halkı için güçlü bir teselli kaynağıdır. O halde Kutsal Kitap çağlarında yaşayan imanlılarla bizler arasında ne gibi bir uzaklık ve farklılık var? Böyle bir şey yoktur. Nasıl, çünkü Tanrı değişmez. Onunla beraber olmak, sözüne güvenmek, imanla yaşamak, vaatlere dayanmak, Eski ve Yeni Antlaşma imanlıları için geçerli olduğu gibi bizim için de aynı şekilde geçerlidir.
171. Günlük yaşam kavgamıza dalarken bu düşünce bize büyük teselli getirmelidir. Son çağdaki yaşamın tüm değişimleri ve belirsizliği içerisinde Tanrı ve O'nun Mesih'i aynı kalır. Tanrı'nın kurtarmaya gücü yeter. O zaman bizim Tanrı'mızın Yeni Antlaşma imanlılarının Tanrısıyla aynı olduğunu bildiğimiz halde, onlarınkinden epeyce düşük

olan Tanrı'yla beraberlik ve imanlı yaşamı düzeyimizde nasıl kalabiliriz? Eğer Tanrı hiç değişmediyse, bu, kaçıp kurtulabileceğimiz bir konu değildir.

172. Görkem sözcüğü Latince kökenlidir ve büyüklük anlamına gelir. Bir kişinin görkemli olduğunu söylediğimizde, O'nun büyüklüğünü dile getirmiş ve saygımızı göstermiş oluyoruz. Kutsal Kitapta, Görkem, Yaratıcımız ve Rabbimiz olan Tanrı'nın büyüklüğünü ifade etmek için kullanılır. "Rab egemenlik sürüyor, görkeme bürünmüş, kudret giyinip kuşanmış".
173. Düşüneceğim harika işlerini, insanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak. Mesih'in değişen görünümünü hatırlayan elçi, "O'nun görkemini kendi gözlerimizle gördük" diyor, başka bir yerde ise 'görkem' şöyle geçiyor; 'Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu'.
174. Göklerde yüce Olanın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rabbin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir baş kâhinimiz vardır.
175. Tanrı için kullanılan 'görkem' sözcüğü her zaman O'nun büyüklüğünün ilanidir ve tapınmaya davettir. Kutsal Kitap Tanrı'nın 'yücelerde' ya da gökyüzünde olduğundan söz ederken de aynı şey geçerlidir. Burada Tanrı'nın bizden uzakta, uzayda bir yerde olduğu değil, bizden büyüklük açısından üstün olduğu ve tapınmaya layık olduğu dile getirilmektedir.
176. "Rab büyüktür ve yalnız O övülmeye değer", "Çünkü Rab ulu Tanrı'dır"; "Gelin, tapınalım, eğilelim". Tanrı'nın büyüklüğünü tanımak, imanlının güven ve tapınma isteğini güçlü bir şekilde körükler. Bu bilgiden günümüzdeki imanlılar yoksundur. Dolayısıyla imanımız cılız, tapınmamız cansızdır. Bizler çağdaş insanlarız. Çağdaş insanların insana ilişkin büyük düşünceleri vardır.
177. Oysa Tanrı'ya ilişkin küçük düşünceleri vardır. Sokaktaki adamı bırakın, kilisedeki adam bile 'Tanrı' sözcüğünü kullanırken kafasındaki düşünce tanrısal görkemi nadiren içerir.
178. Yakın zamanlarda çıkan kitaplardan biri Senin Tanrın Çok Küçük adını taşıyor. Bu, çağımıza oldukça uygun bir başlıktır. Bizden önceki müjdecilerimizle, imanımızı onların sözleriyle açıklasak bile, bu noktada aramızda uçurumlar vardır. Bazı iman kahramanlarını okumaya başladığınızda, öğretiniz onlarla aynı olsa bile, onların çok yakından tanıdığı yüce Tanrı'yla aşına olup olmadığını düşünmeye başlarsınız.
179. Günümüzde Tanrı'nın kişisel olduğu düşüncesi epeyce vurgulanmaktadır. Ama bu gerçek öyle bir şekilde ifade edilir ki, Tanrı'nın bizim gibi - zayıf, yetersiz, etkisiz ve birazcık da soğuk - bir kişi olduğu izlenimi uyanır. Ancak bu Kutsal Kitabın Tanrısı değildir! Bizim kişisel yaşamımız sınırlıdır; her yönde, zamanda, mekânda, bilgide ve güçte zayıflık söz konusudur.
180. Ama Tanrı sınırlı değildir; sınırsızdır, sonsuzdur ve tümüyle güçlüdür. O bizi ellerinde tutar, biz O'nu elimizde tutamayız. O da bizim gibi kişiseldir, ama bizim gibi kısıtlı değildir. Kutsal Kitap Tanrı'nın, kendi halkıyla kişisel olarak ilgilendiğini,

yumuşaklığını, şefkatini, merhametini ve sabrını vurgularken yaratıkları üzerindeki sınırsız egemenliğini ve görkemini asla göz ardı etmez.

181. Bunu örneklemek için yalnızca Yaratılışın ilk bölümlerine bakmamız yeterlidir. Kutsal Kitap öyküsünün başlangıcından beri tanrısal esinin bilgeliği öyle bir dille anlatılır ki, bize tanıtılan Tanrı'nın hem kişisel hem de görkemli olduğuna ilişkin ikiz gerçekle karşı karşıya geliriz. Tanrı'nın kişisel doğası Kutsal Kitabın başka bir yerinde bundan daha canlı terimlerle anlatılamaz. Tanrı, 'yapalım...' diyerek kendisini ortaya koyuyor.
182. Hayvanlara ne ad vereceğini görmek için onları Âdem'e getiriyor. Bahçede yürüyerek Âdem'i çağırıyor. İnsanlara sorular soruyor.
183. İnsanların ne yaptıklarını görmek için gökten iniyor. İnsanların kötülüğünden o denli kederleniyor ki, onları yarattığına pişman oluyor. Tanrı'nın bu şekilde tanıtılması, bize O'nun yalnızca kişisiz ve kayıtsız bir kozmik ilke olmadığını, düşünen, hisseden, etkin olan, iyiliği onaylayan, kötülüğü onaylamayan ve yaratıklarıyla aralıksız ilgilenen canlı bir kişi olduğunu gösteriyor.
184. Bu metinlere bakarak Tanrı'nın bilgisinin ve gücünün kısıtlı olduğunu, yalnızca sorgulamak için dünyaya geldiğini, bunun dışında olan bitenden habersiz olduğunu düşünmemeliyiz. Çünkü aynı bölümler, Tanrı'nın görkemini, kişiliğinden hiç de daha az canlı olmadığını gösterirler. Tanrı Yaratıcıdır; karışıklıktan düzen çıkarır, sözüyle yaşam verir, Âdem'i yerin toprağından, Havva'yı da onun kaburgasından yaratmıştır. Yaratmış olduğu her şeyin rabbidir. Toprağı lanetler, insanlığı bedensel ölüme mahkûm eder ve mükemmel olarak yaratılan dünya düzenini değiştirir. Yeryüzünü yargılamak amacıyla sel gönderir, geminin dışındaki tüm yaşamı yok eder. İnsan dilini karıştırır, kulesini yapanları dağıtır.
185. Günahkâr şehirleri volkanik patlamayla yok eder. İbrahim O'nu, " Bütün dünyayı yargılayan" diye adlandırır ve haklı olarak Tanrı'ya, kralın dile getirdiği adla "Yeri göğü yaratan ulu Tanrı" diye seslenir. Tanrı her yeredir, her şeyi gözler. Kimilerin öldürülmesini, insanlığın bozulmasını, bazılarının yıkımını önceden bilir, çünkü Tanrı hem görür hem de işitir, O'ndan bir şey kaçamaz.
186. 'Her şeye gücü yeten Tanrı' anlamına gelir. O'nun bütün eylemleri, adının ilan ettiği gücü sergiler. İbrahim'e ve eşine doksan yaşlarında bir çocuk vaat eder, karısını inançsız gülüşü nedeniyle azarlar; "Rab için olanaksız bir şey var mı?" Tanrı yalnızca arada sırada olaylara müdahale etmez; tarihin tümü O'nun elindedir. Bunun kanıtı İbrahim'in soyuna yönelik ayrıntılı peygamberliklerdir.

187. Tanrı her şeydedir. Tanrı evrenin her noktasındadır. Tanrı'nın aynı anda her yerde olduğunu söylemekle, tüm yaratılışın Tanrı'yı oluşturduğunu söylemiyoruz. Örneğin, Tanrı ağaçları yarattığı halde ağaçlar Tanrı'nın bir parçası değildir. Tanrı'nın kişisel olarak her yerde bulunması durumuyla, Tanrı halkına yardım edebilir, onları koruyabilir, sevebilir, savunabilir ve isteklerini ve gereksinimlerini karşılayabilir.
188. Aynı şekilde, Yeni Antlaşmada bu özellikler Mesih için de geçerlidir. Elçi şöyle der: "İnmiş olan ve her şeyi doldurmak üzere tüm göklerden çok yukarı çıkmış olan Kişi aynıdır".
189. Mesih öğrencilerine şöyle söyler: "Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada onların arasındayım". Onlara "İşte ben, dünyanın sonunda, dek her an sizinle birlikteyim" vaadinde bulunur. Mesih'e iman edenlerin hepsinin içinde İsa'nın yaşayacağı yazılmıştır. İsa Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Aksi halde sınavdan başarısız çıkardınız. Ölümlü bir kişi nasıl olur da, tüm yeryüzündeki inanlıların yüreklerinde yaşadığını iddia edebilir?
190. Tanrı "her şeyi bilendir" dediğimizde, Tanrı'nın sonsuzluk boyunca bilinilebilir olan her şeyi bildiğini söylemek istiyoruz. Tanrı, her şeyle ilgili mükemmel ve sonsuz bilgiye sahiptir. Bilinebilir olan her şey Tanrı'nın bilgisi dâhilindedir. Tanrı'da olan bilgi, bizim bilgi edinişimizden farklıdır. Bizler öğrenerek bilgiye ulaşırız. Tanrı'nın bilmek için öğrenme sürecinden geçmesine gerek yoktur.
191. Tanrı'nın her şeyi bilmesi akıl yürütme, sonuç çıkarma, duygular, hayal kurma, tümevarım veya tümdengelim yöntemleri sayesinde değildir. O'nun bilgisi doğrudan, keskin, ayırt edici ve en doğru bilgidir. Bilinebilecek olan her şey Tanrı tarafından bilinir.
192. Yeni Antlaşma Mesih'in tüm bilgiye sahip olduğunu belirtmektedir. Mesih geçmişten, bugünden ve gelecekte haberdardır. İncil'de şöyle yazılmıştır: "İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu. İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu.
193. Çünkü Kendisi, insanın içinden geçenleri biliyordu." İsa'nın öğrencileri O'na tanıktı; "Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz". Elçi "Rab, sen her şeyi bilirsin" beyanında bulunur. İsa'nın her şeyi bilmesinden bahsederken, Kendisini kimin ele vereceğini de bildiğini söylemeden geçemeyiz.
194. Mesih'in gelecek olaylarla ilgili bilgisi Kutsal Yazılarca onaylanmaktadır. Mesih, her şeyi bilme gücüyle Tanrı'nın bilgeliğine sahip olduğunu beyan etmiştir.
195. İsa'nın yetenekleri en bilge peygamberlere bile verilemezdi ve bu yetenekler, Mesih'in tüm tanrısal niteliklere sahip olduğunun kanıtıdır. Mesih'in bilgisi, tüm ölümlülerin bilgisinin ötesindedir. O sadece tüm insanların en zekisi ve en bilgisi değildir. O'nun bilgeliği, insanın tüm sınırlarını aşar ve yalnızca yetkin bilgi olarak sınırlandırılabilir. İlk olarak Tanrı'ya özgü bir yetenek olan insanların düşüncelerini ve anılarını bilir. Din bilginlerinin yüreklerindeki kötülüğü görmüştür; Kendisini reddedecekleri ve Kendisini izleyecekleri önceden bilmıştır.
196. Bütün insanların yüreklerinden geçenleri biliyordu. Sade bir insan, insanların yüreklerinde ve akıllarında ne olduğunu bilmek için zekice bir tahminden başka bir şey yapamaz. İkinci olarak, Mesih, hiçbir insanın kavrayamayacağı gerçekler hakkında

bilgi sahibidir. Balıkların suyun neresinde olduğunu ve bir balığın ağzında madeni para olduğunu biliyordu.

197. Gelecekle ilgili olayları, ileride karşılaşılabilecek ayrıntıları biliyordu. Üçüncü olarak, Tanrı'nın iç bilgisine sahipti. Yetkin bilgiye sahip olmasının yanı sıra, Tanrı'yla iç içeydi. Baba O'nu bildiği gibi, O da Baba'yı bilir. Dördüncü olarak, Kutsal Yazıların bu çizgideki öğretisi, Mesih'in her şeyi bildiğini göstermeye yöneliktir ve bütün bilgelik ve bilgi hazineleri O'nda gizlidir. Tanrı'nın gücü her şeye yeter. Mesih'in mucizeleri O'nun fiziksel dünya üzerindeki gücünü kanıtlamıştır.
198. Fakat O'nun Sözlere ve dirilişi, tüm yaratılışa O'nun yetkisini ve gücünü beyan eder. 2.Sam 16 ; 11 Davud..
199. Mesih'in her şeye gücünün yettiğinin kanıtı diğer nitelikleri kadar önemlidir. Bazen fiziksel güç şeklini alır, fakat bu çoğu zaman Mesih'in yaratılış üzerindeki yetkisini gösterir.
200. Mesih'in günahları bağışlama yetkisi vardır, gökte ve yerde tüm güce sahiptir. Doğaya ve Kendi yaşamına karşı güce sahiptir? Fiziksel olarak hastalara şifa verme ve cinleri kovma gücüne sahiptir.
201. Dirilişinden dolayı; "Onun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları, tamamen kurtaracak güçtedir". "O'nun bana emanet ettiğini, o güne dek koruyacak güçte olduğuna eminim".
202. "Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, Kendi yüce huzuruna büyük sevinç içinde lekesiz olarak çıkaracak güçtedir". Grekçe metinde geçen "Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla" sözü Mesih'in Tanrılığını betimlemektedir.
203. Mesih'ten ve Tanrı'dan ayrı ayrı bahsedilmiş olsa bile, her iki durumda da Mesih'in gücüne gereksinim vardır. Mesih'in doğumu, ölümü ve dirilişi, Mesih'in günaha karşı işleve geçip, kurtuluşu getirmesine yol açmıştır. Mesih'in her şeye gücünün yetmesi kutsallık, bilgelik ve iyilikle doludur.
204. İsa'nın Tanrı'yla paylaştığı diğer bir nitelik ise, varoluştan önce var olmasıdır. Kutsal Yazılarda birçok ayet, İsa'nın doğmadan önce var olduğunu gösterir. İsa şöyle der: "Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Baba'ya dönüyorum". İsa birçok kez, kökeninin bu dünyadan olmadığını belirtmek için Kendisinin "gönderilmiş" olduğunu söylemiştir.
205. İsa, "Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır". "Gökten inmiş olan diri ekmek Ben'im" .
206. "Ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz?". Vaftizci Yahya Mesih'le ilgili şöyle der: "Yukarıdan gelen İsa herkesten üstündür.... Ne görmüş, ne işitmiş ise, ona tanıklık eder". Başka bir durumda İsa şöyle dua eder: "Baba, dünya var olmadan önce, ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle, şimdi beni yanında yücelt".

207. Mesih uğruna aşağılanmayı, Mısır'ın hazinelerinden daha büyük bir zenginlik saydığını" söyler. Mesih'in "dünya kurulumundan beri" "yaşam kitabına" sahip olduğu yazılmıştır?
208. İsa'dan altı ay büyük olan Vaftizci Yahya şöyle der: "Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı." Otuzuncu ayet açıkça gösteriyor ki, Vaftizci Yahya "Tanrı'dan" değil "İsa'dan" bahsetmektedir. Vaftizci Yahya burada, Tanrı'nın Mesih'in doğacağı bilgisine önceden sahip olduğu durumundan bahsetmektedir. Tanrı Yahya'nın da doğacağını önceden biliyordu.
209. İşte, Kutsal Yazılar, İsa'nın varoluştan önce bir varlık olduğu konusunda hemfikirdirler. Buna, Tanrı'nın Eski Antlaşmada fiziksel olarak görünmüş olduğu kanıtı da eklenebilir. Kutsal Kitabın Tanrısı sonsuzdur. Zaman ve zamanın kaynağının ötesindedir. Zaman kavramının ötesinde olmadığı bir zaman olmamıştır. Zamana karışmadığı bir zaman da olmayacaktır. Yalnızca Tanrı sonsuzdur.
210. İsa Mesih de sonsuzdur. O'nun doğumunu önceden bildiren ve Sodomla ilgili Peygamber şöyle der
211. "Ve O'nun çıkışı eski vakitten, sonsuz günlerdendir". Mesih'in doğumundan bahsederken diğer adların yanı sıra bu çocuğa "Sonsuz Baba" denileceğinden bahseder. İsa, "İbrahim doğmadan önce Ben varım" der. Buradaki Grekçe metin kesin bir şekilde "Ben vardım" sözünü değil, şimdiki zaman olan "Ben varım" sözünü kullanır.
212. Yazar bu ayeti şöyle yorumlamıştır: "İsa, sadece daha önceden var olmuş olan bir varlık olmuş olsaydı; İbrahim olmadan önce Ben vardım" " sözünü kullanırdı.
213. İsa daha da öteye giderek, Kendisinin her zaman var olduğunu belirten 'Ben varım' kelimesini kullanmıştır." İsa için zaman kavramı yoktur. Beden aldığı bir zaman yoktu ve beden almadığı bir zaman da olmayacaktır. İsa'dan bahsederken 'O vardı' diyemeyiz. Her zaman 'O var' demeliyiz.... İsa'da zaman kavramının dışında olan bir Tanrı görüyoruz. Bu Tanrı İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı'dır. Bu Tanrı zamandan önce de vardı ve zamandan sonra da var olacaktır." Kutsal Yazılarda tapınma konusu kadar açıkça bahsedilen konu az bulunur. Hem Eski Antlaşma, hem de Yeni Antlaşma sadece Tanrı'ya tapınması gerektiğini vurgulamaktadır. İsa Şeytan'a şöyle demiştir: "Rabbin olan Tanrı'ya tapınacaksın ve yalnızca O'na kulluk edeceksin".
214. Hiçbir insana veya meleğe tapılmaması gerekiyordu. Tanrı'nın "görmekini" başkasına vermeyeceği yazılmıştır. Yeni Antlaşma, tapınma için kelime kullanır.
215. O'nun, sadece Tanrı'ya tapınmasını söylediğinde kullanmış olduğu kelime budur. Tanrı'ya tapınma konusunda en çok kullanılan kelime budur. Bir adamı iyileştirdikten sonra, iyileşen adam şöyle demiştir; " 'Rab iman ediyorum' diyerek İsa'ya tapındı".
216. Aynı kelime İsa'nın öğrencileri O'nu suyun üzerinde yürürken görünce, İsa'ya tapındıklarında da kullanılmıştır. Başka bir yerde de İsa'nın dirilmiş olduğunu gören öğrenciler "...yaklaşıp İsa'nın ayaklarına sarıldılar, O'na tapınmaya başladılar".

Görmüş olduğumuz gibi, dirilişten önce ve sonra İsa Kendisine tapınılmayı kabul etmiştir.

217. Sadece Tanrı'ya tapınılmasını söyleyip düşmanı azarlayan İsa, Kendisine tapınılmasına karşı çıkmamıştır, çünkü "sadece Tanrı'ya tapınılması gerekir." İsa Kendisine tapınılmasına izin vermiştir. Tanrı'nın meleklerinin İsa'ya tapınmaları yazılmıştır. Hamt ve tapınmayla ilgili bir bölüm tamamen Kuzu'ya (İsa) ve Tanrı'ya adanmıştır.
218. Bir ayette elçi, yerde ve gökteki bütün dizlerin İsa Mesih'in adı anıldığında diz çökeceğini ve İsa Mesih'in Rab olduğunu itiraf edeceğini yazmıştır. Yeni Antlaşmada birçok kez iman ve ümit kaynağı olan Tanrı Oğlu'na tapınılır.
219. Yeni Antlaşma topluluğunun ve yüzyıllar boyunca süregelen tüm inanlı topluluklarının birleşik tanıklığı, tapınmanın Tanrı'ya yapılmasına yöneliktir. İsa, bir insan olarak ölüme mahkûm edildiğinde bile, sadece Tanrı'nın sahip olabileceği bir güçle Kendisini diriltme gücüne ve yetkisine sahip olduğunu iddia etmiştir. Bazıları şöyle düşünebilir; "Eğer İsa Mesih Tanrı'ysa Kendisini nasıl diriltebilir?"
220. O şöyle der: "Bu tapınağı yıkın (Kendi bedeninden bahsediyor), üç günde onu yeniden kuracağım." Kendi yaşamıyla ilgili şöyle söylemiştir: "Canımı vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var".
221. İsa sadece Tanrı'nın adlarını, unvanlarını, niteliklerini, gücünü ve Kendisini diriltme yetkisini almakla kalmamış, bunun yanı sıra sadece Tanrı'nın konuştuğu tarzda konuşmuştur. Ferisiler bir ara O'nu tutuklamak üzere asker göndermiş, fakat askerler elleri boş dönmüşlerdi. O'nu neden tutuklamadıkları sorulunca, verebildikleri tek cevap; "Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır" olmuştur. Gerçekten de öyleydi.
222. Yuh. 1 ; 42 İsa ona baktı, "Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın" dedi.
- Filipus'a, "Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?" diye sordu. Filipus, "Gel de gör" dedi.
- Natanel, "Beni nereden tanıyorsun?" diye sordu. İsa, "Filipus çağırılmadan önce seni incir ağacının altında gördüm" yanıtını verdi.
- Natanel, "Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!" dedi.
223. İsa, "Filipus çağırılmadan önce seni incir ağacının altında gördüm" yanıtını verdi.
224. "Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!" dedi.

225. Ferisiler bunu duyunca, "Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevul'un* gücüyle kovuyor" dediler.
226. Yuh. 4 ; 25 Kadın İsa'ya, "Mesih denilen meshedilmiş* Olan'ın geleceğini biliyorum" dedi, "O gelince bize her şeyi bildirecek."
- İsa, "Seninle konuşan ben, O'yum" dedi.
227. İncil'i İsa'nın konuşmalarındaki yetkiden etkilenmeden okumak olanaksızdır. İnsanları Kendisine çağırmış, Kendisini izlemelerini ve hatta yaşamlarını kendisine adamalarını söylemiştir. Dinleyicilerinin karşısında eşsiz bir yetkiyle konuşmuştur. Din bilginleri ve Ferisiler gibi, diğer öğretmenler sözlerini haklı çıkarmak için, sözlerini peygamberlerin kitaplarına bağlıyorlardı.
228. İsa, "size diyorum ki..." diyordu. Olaylar O'nun yetkisini onaylıyordu. Cinler O'nun sözünden kaçıyor, rüzgâr ve deniz O'nun buyruğuyla sakinleşiyor, ölümler diriliyor, sakatlar yürüyor ve körler görüyordu.
229. Kutsal Yazılar İsa'nın hem tam olarak insan, hem de tam olarak Tanrı olduğunu öğretirler.
230. Elçi; "Çünkü Tanrılığın tüm doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor" demiştir. İsa, tamamen Tanrı ve insan olduğundan dolayı, Baba'yla ve Kutsal Ruh'la eşsiz bir ilişki içerisindeydi.
231. İsa, doğumunda gönüllü olarak Kendisini Baba'nın yetkisi altına koymayı seçmiştir. İsa bu şekilde davranmıştır, çünkü Tanrı'nın planına göre böyle olması gerekiyordu. Mesih İsa'da olan düşünce sizde de olsun. Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınırsız sarılacak bir hak saymadı. Ama yüceliğinden soyunarak, kul özünü aldı ve insan benzeyişinde doğdu. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı.
232. İsa'nın Tanrı'ya eşitliğini bıraktığını belirten söz, O'nun başlangıçta Tanrı'ya eş olduğunu gösterir. Burada kullanılan Grekçe kelime "eşitlik" anlamına gelen kelimedir, geometride eşit açılı üçgenleri tanımlamak için de kullanılır.
233. Bu ayetler, İsa'nın iki şekilde var olduğunu öğretir: Tanrı olarak ve kul özünde olarak, "insan benzeyişinde" var olmuştur. Elçinin, İsa'nın insan benzeyişinde kul özü almasından bahsetmesi, bunun beklenmeyen bir şey olduğunu vurgular, çünkü Tanrı insan oldu.

234. İsa Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılacak bir hak olarak görmedi. Yeryüzündeki yaşamını, Babası'nın gücüyle yaşamıştır. Tanrı'nın Oğlu Baba'ya itaat edip insan oldu ve gönüllü olarak Tanrı'ya itaatin en üst derecesini yerine getirdi: Kendisini dünyanın günahları uğruna kurban etti.
235. Vaftiz kilisesinde kardeşlerle birlikte tapınırken de, Tanrı'ya itaat etmesi O'nun Baba ve Kutsal Ruh'la olan eşitliğini bozmaz. Tanrı'nın Oğlu Babasıyla aynı doğada olmalıdır. Bu gerçek açıklanmıştır ve Kutsal Kitap yorumcuları şu yorumu yapar: İsa, Kudüs'te sakat bir adamı iyileştirmiştir ve bunun sonucu olarak Yahudi önderler çığına dönmüştür. Bunun üzerine İsa'nın savunması şöyle olmuştur: "Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum". Bu söz üzerine çığına dönen Yahudiler O'nu öldürmek istediler.
236. "Çünkü yalnız dinlenme gününün düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek Kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştır". Burada kullanılan geçmiş zaman, İsa'nın bunu bir kere değil, sürekli olarak yapmakta olduğunu belirtir.
237. Bununla beraber, bu uygulama hedefsiz veya dini kurallara karşı dikkatsiz değildi. Bu uygulama, İsa'nın göksel Babasıyla olan ilişkisinden kaynaklanıyordu. Tanrı'nın Oğlu olduğu için, dinlenme gününde istediği gibi hareket etmiştir.
238. Bu nedenle, Yahudiler İsa'nın davranışında sadece " dinlenme gününü tutacaksın" buyruğuna karşı gelinmesini değil, ayrıca en ciddi hakaretlerden birisini gözlemlemişlerdir: Kendisini Tanrı'ya eş koşmak. O'na Celile'de eziyet edilmiş olmasına şaşmamak gerekir.
239. İsa, Babası'nın çalışmakta olduğu gibi Kendisinin de çalıştığını söylemiştir. Babasının kulu olarak değil, O'na eş olarak çalışmaktadır. Tanrı'nın dinlenme günü gözetmeden, durmaksızın çalıştığı Yahudilerce bilinmekteydi. Yahudiler, yedinci günü yaratıcı bir iş olarak görmektedirler ve her zaman da öyle görmüşlerdir. Bu durum sadece birinci dinlenmeye aitti. Tanrı'nın daha sonraki işlevleri, günleri ayırt etmez.
240. Bu nedenle, Mesih'in Tanrı'ya Baba demesi bağlamından onların anlayışına göre hakaret sonucu çıkarılmıştır.
241. İsa burada, Baba nasıl çalışıyorsa Oğul'un da aynı şekilde çalıştığını vurgulamaktadır. Seçmiş olduğu kelimeleri kazayla seçmemiştir. Dinlenme günü çalışmak için değil, dinlenmek içindi ve İsa dinlenme gününde hasta birisini iyileştirmişti. Fakat İsa bununla da yetinmeyip, Kendisinin eşsiz olan Babayla çalıştığını söylemiştir.
242. Baba sürekli olarak yaradılışın devamını sağladığı gibi, İsa da yaradılışın devamını sağlamaktadır. Yahudiler için bu bir hakaretti. İsa'nın Tanrı'ya Baba demekle ne demek istediğini anlamışlardı. İsa, Yahudilerin antlaşma altında söyledikleri "Tanrı

babamızdır" anlamından bahsetmiyordu. Tanrı'dan Babası olarak bahseden İsa, Onunla eşsiz ve doğal bir ilişkiden bahsediyordu.

243. İsa, Tanrı'nın Babası olduğunu ileri sürmüştür. Tanrı'nın çocuğu olması kavramı İsrail'in konuşma geleneğine girmemişti bile ve İsa'nın Tanrı'yla birlikte çalışmakta olduğu varsayımı, İsa'nın Tanrı'ya eşit olduğu anlamına gelir. İsa, insandan doğarak insan şeklini aldığından dolayı, Tanrı'yı yeryüzünde tüm doluluğuyla görebiliriz.
244. İsa Mesih'te, insan olan Tanrı'nın "biricik yüceliğini" görürüz. Fakat diğer ayetlerde şunları okuyoruz: "Hiç kimse beni görüp yaşayamaz," "Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir," "Hiç kimsenin görmediği ve göremeyeceği".
245. Hiç kimsenin, Tanrı'nın gücünü tümüyle ve tüm görkemiyle görüp yaşayamayacağı doğrudur. Meleklerin huzurunda olmak bile inançlı kişilerde ölüm derecesinde korkuya ve heyecana neden olmuştur. Yine de, Tanrı "görölmüştür."
246. Tanrı'yı görmek istediğinde Tanrı "Hiç kimse Beni görüp yaşayamaz" demiştir. Fakat devam etmiştir. O'nu bir kayanın tepesine çıkarıp elini onun eli üzerine koymuştur. Bundan sonra O'nun "görkemi" geçmiştir. Tanrı'nın görkemi geçtikten sonra şöyle demiştir: "Ve elimi kaldıracığım ve arkamı göreceksin; fakat yüzüm görölmeyecek".
247. Adam diğer adama şöyle dedi; " İmanlı olabilmek için bir mezhebe ait olmalısın."
248. O da " Hıristiyanım ama hiçbir mezhebe bağlı değilim" dedi. Tanrı'yı görmüştür fakat sadece gücünün yettiği kadar görebilmiştir. Tanrı'nın "görölmüş" olduğu diğer durumlar da vardır. Tanrı'nın fiziksel görünümü olan bir adamla güreştikten sonra Kutsal Yazı'ya göre "Tanrı'yla uğraşp" O'nu yenmiştir".
249. Elçi şöyle demiştir: "Allah'ı yüz yüze gördüm ve canım sağ kaldı". Musa, Harun ve başkaları Tanrısını gördüler. "Mutlaka öleceğiz, çünkü Tanrı'yı gördük" demiştir. Tanrı'yı göksel bir görümde gören peygamber; "Rabbi gördüm gözlerim ruhların Rabbi olan Kralı gördü" demiştir.
250. Kutsal Yazıların açıkladığına göre, insanlar Tanrı'nın görkemini ve gücünü tam olarak görüp yaşayamazlar. Yine de Tanrı, insanın kapasitesinin O'nu kavrayabileceği derecede insana "görönmüştür."
251. Yeni Antlaşmaya göre, Tanrı zaman ve tarih içerisinde İsa Mesih'in kişiliğinde görönmüştür. İsa Mesih, Kendisini görmenin Tanrı'yı görmek olduğunu söylemiştir. Mesih'in "görünmez Tanrı'nın görüntüsü" olduğu yazılmıştır. İbraniler kitabının yazarı

şöyle der; "Oğul Tanrı'nın yüceliğinin parlıtısı ve O'nun varlığının öz görünümüdür". Grekçede "öz ürünüdür" olarak geçmektedir.

252. Buradaki tanım çok daha güçlüdür. Bu kelime bir bal mumuna veya metale basılmış bir damga olarak kullanılıyordu. Aynı bağlamda, bu kelime Tanrı'nın Mesih üzerindeki damgasını göstermek için kullanılmıştır.
253. Tanrı'nın Mesih'teki esini, Kutsal üçlemenin esininin doluluğunun bir göstergesidir. İsa Mesih'in gelişinin ilk amacı, gerçeği göstermekti. Yargılamak ve vermiş olduğunu talep etmek için tekrar yeryüzüne gelecektir. Tanrı, neden düşmanın eline geçmiş olan bu dünyaya kılık değiştirmiş bir şekilde iniyor ve İblis'in kökünü kazımak için, bir çeşit gizli bir topluluk başlatıyor? Neden kuvvetle inip dünyayı fethetmiyor? Yeterince gücü olmadığından dolayı mı? Mesih İnanlıları O'nun kuvvetle ineceğini düşünüyor.
254. Ne zaman olacağını bilmiyoruz. Fakat neden ertelediğini tahmin edebiliriz. Özgürce O'nun tarafına katılmamız için bize şans veriyor. Müttefik kuvvetleri ilerleyene kadar bekledikten sonra, bizden yana olduğunu söyleyen birisini düşünmemişizdir.
255. Tanrı fethedecek. Tanrı'nın açıkça ve doğrudan dünyaya karışmasını isteyenlerin, Tanrı araya girdiğinde Tanrı'nın neler yapabileceğinin farkında olup olmadıklarını merak ediyorum. Bu gerçekleştiğinde dünyanın sonu gelmiş olur. Yaratıcı sahneye çıktığında oyun biter. Tanrı kesinlikle fethedecektir; fakat O'nun tarafında olduğunuzu söylemenin ne faydası var öyleyse, tüm doğal evrenin bir rüya veya aklınızdan bile geçmemiş başka bir şey gibi, bazılarımız için çok güzel, bazılarımız için ise berbat olan, hiçbirimizin başka bir şansının olmayacağı bu dünyanın eriyip gittiğini görmek neye yarar?
256. İşte o zaman, Tanrı kılık değiştirmeden ortaya çıkacak. O kadar görkemli olacak ki, bazıları için dayanılmaz sevgi ve bazıları için ise dayanılmaz korku saçacak. İşte o zaman, kendi tarafınızı tutmakta çok geç kalmış olacaksınız. Kutsal Kitap'ta oğul kelimesi, genel ve değişmeceli anlamlarda çeşitli şekillerde kullanılmıştır. Grekçede "oğul" anlamına gelen iki kelime vardır: birisi çocuk sahibi olma kökeninden gelir ve oğul, kız veya çocuk anlamlarına gelir.
257. Diğer Grekçe kelime olan, yazınsal olarak da kullanılsa da şöyle tanımlamaktadır; " geniş anlamda değişmeceli akrabalıklar için kullanılır." İsa için "Oğul" kelimesi en azından dört şekilde kullanılır: Meryem Oğlu, Davut Oğlu, İnsanoğlu, Tanrı Oğlu. Bu dört terim, İsa'nın Baba'yla ve insanlıkla olan doğal ilişkisini tanımlar.
258. "Meryem Oğlu" İsa'nın insan doğasına göre bir ailesi vardı. Bu bağlamda İsa fiziksel anlamda bir "oğuldu".

259. Bu bağlamda, "Davut Oğlu " değişmeceli anlamda kullanılır. Çünkü Davut'un ilk neslinden değildir. Bununla birlikte, bu kullanım İsa'nın Davut'tan geldiği ve Davut'un mirasçısı olduğu anlamına da gelebilir. "İnsanoğlu" "İnsanoğlu" terimi Yahudiliğe özgüdür ve ilk olarak Eski Antlaşmada kullanılmıştır.
260. Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!
Eğer Babamın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin.
Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilirsiniz ve anlayasınız."
261. İnsan için iki kelime kullanılmıştır ve her ikisi de çoğul anlamlarda kullanılır. Bireyden bahsedilirken "bir insanoğlu" diye kullanılır. Örneğin, peygamberden doksan kez "insanoğlu" olarak bahsedilir. Bu kullanım, Mesih'ten bahsedilirken de kullanılır.
262. Yeni Antlaşmada "İnsanoğlu" terimi, tamamen İsa için kullanılmıştır. İbraniler 2: 6-8'de kullanılan "İnsanoğlu" kelimesi tüm insanlığı ele alır. Eski Antlaşma bu terimi genel anlamda kullanırken, İsa bu kelimeyi değişmeceli unvan olarak kullanmıştır. Mesih'in yaşamında her yönüyle bu terimin sık sık kullanıldığını görüyoruz.
263. Hizmet ederken, eziyet edilirken ve yüceltilirken kullanılmaktadır. İncil'in ilk dört kitabında İsa, bu unvana tam bir anlam kazandırmıştır. Mesih'in bu unvanı kullanması iki düşünce çizgisinde yer alır. Birincisi, "İnsanoğlu" teriminin kullanımı tanrısal bir anlamdadır. Mesih, günahları bağışlama yetkisi olduğunu ve dinlenme gününün Rabbi olduğunu göstermek için bu unvanı kullanır.
264. Buradaki vurgu Mesih'in yetkisi üzerindedir. Mesih'in sadece Tanrı'ya ait olan yetkiye sahip olduğu anlaşılmaktadır. Mesih'in tanrısalığı üzerindeki bu vurgu, gelecekteki yüceltilişiyle ilgili kullanımında da görülür. İkincisi, "insanoğlu" teriminin kullanımı, Mesih'e insan anlamı verir. Mesih'in "insanoğlu" terimini kullanmasının amacı, tanrısalığına işaret etmek olduğu gibi, insanlığına da işaret etmektir. Bunu İncil'in ilk dört kitabında iki şekilde görürüz. Birincisi, Mesih'in günlük işlerinde kullanılan unvandır. İkincisi ise, İsa'nın eziyet görmesinden ve ölümünden bahsedilirken kullanılan unvandır.
265. İsa'nın insan olduğu fikri, sonunda öleceğini gösterdiğinden, Yahudilerin Mesih'le ilgili böyle bir kavrama inanmaları çok zordu. Üçüncüsü de; İsa Kendisini sadece eziyet çekip ölecek olan İnsanoğlu olarak değil, aynı zamanda görkemle dönecek olan Kişi olarak tanıtmıştır. Baş kâhinin önünde yargılanırken, Kendisini açık bir biçimde belirtilmiş olduğu gibi "İnsanoğlu" olarak tanıtmıştır:
266. "Gece rüyetlerinde gördüm ve işte, insanoğluna benzer biri göklerin bulutları ile geldi günleri eski olana kadar geldi ve onun önüne kendisini yaklaştırdılar.

267. Ve bütün kavimler, milletler ve diller ona kulluk etsinler diye, kendisine saltanat, izzet ve krallık verildi. Onun saltanatı geçmeyecek ebedi bir saltanattır ve krallığı yıkılmayacak bir krallıktır.
268. İsa'ya şöyle sormuştur: " 'Yüce Olanın Oğlu Mesih sen misin?' İsa 'Ben'im' dedi.
269. 'Ve sizler, İnsanoğlu'nun kudretli Olanın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.' ". İsa, bu sözleriyle büyük bir yücelikle yargılamaya ve yeryüzünde hüküm sürmeye geleceğini belirtmiştir. Din bilgini ile olan bu konuşmasında İsa, "İnsanoğlu" ve "Yüce Olanın Oğlu" unvanlarını kabul eder.
270. Bu, "İnsanoğlu" kelimesinin ne anlama geldiği sorusunu ortaya atar. Mesih neden tanrısal Yüce Kral olarak değil de, yüce bir insan olarak temsil edilmiştir? Bunun cevabı, insanın kurtuluşunun vazgeçilmez parçası olan Mesih'in doğuşunda aranmalıdır. Âdem'den gelen günahlı insanlar, insanların günahlarını üzerine yüklenen günahsız bir insan olmadan kurtuluşa erişemezlerdi. Eski Antlaşmada Kurtarıcı kelimesi, günahlı kişiyi satın alan bir akraba anlamına gelen go el kelimesinden gelir.
271. Bu nedenle, bu kişinin satın aldığı kişiyle kandaş olması gerekirdi: Gereksinim ne olursa olsun, kimin gereksinimini karşılarsa karşılansın, ister onu kölelikten geri satın alsın, isterse satacağı mala fidye yatırmış olsun, ister çocuksuz dulla ilgileniyor olsun veya isterse kan öcü alan olsun mutlaka kandaş bir akraba olması gerekiyordu. Tanrı İsrail'e Kendisini fidyeyi ödeyen Kurtarıcı olarak tanıtmıştır. Fakat Tanrı bakireden doğarak beden almadan önce, Tanrı'nın Kendisini nasıl İsraililerin go eli olarak tanıtacağı bir gizem konusuydu.
272. Tabii ki yaratılış yoluyla Tanrı onların Babası sayılıyordu, fakat go el fiziksel anlamda kandaş bir ilişki (akraba) gerektiriyordu. İşte bu yüzden, Tanrı bizden bir kişi olup bizim suçlarımızın ve günahlarımızın cezasını çekmekle, bizleri fidyeyle kurtarmıştır. "Söz, insan olup aramızda yaşadı. Biz de O'nun yüceliğini Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu olan biricik Oğul'un yüceliğini gördük".
273. Günahlarımız için fidye ödenmeden Tanrı bizi bağışlayamazdı. Yoksa Kendi Kutsal yasasına karşı gelinmesine göz yummuş olurdu. Tanrı, ancak Mesih'te beden alıp insanlığın günahlarını tatmin edici bir şekilde ortadan kaldırabilirdi. Çünkü insan ırkını sadece gerçek bir insan temsil edebilirdi. Fakat tanrısal adaletin yerine gelmesi için, günahın gerektirdiği sonsuz cehennem cezasını yalnız Tanrı kesin olarak ortadan kaldırabileceğinden, Kurtarıcının Tanrı olması gerekiyordu. Sadece Tanrı onları sonsuz cehenneme göndermek yerine, böyle haklı bir kurtuluş plânını tasarlayabilir ve günahları aklayabilirdi. İşte, tüm çağlar boyunca inanlılar için etkili bir kurban olan yetkin İnsan, aynı zamanda Tanrı'nın Kendisiydi."
274. Mesih'in "İnsanoğlu" terimini kullanımı açıklığa kavuşmaktadır. Bu unvan, açık bir şekilde Mesih'e ait bir unvandır ve Mesih açıkça o kişi olduğunu ileri sürmüştür. Kardeşin bahsettiği unvanın anlaşıldığı görülüyor. Fakat İsa'nın ileri sürdüğü iki sav,

din önderlerince dikkate alınmamıştır. Birincisi, acı çeken değil, zaferler kazanan bir Mesih'in geleceğini umuyorlardı.

275. Bekledikleri Mesih'in ruhsal bir önder değil, siyasal bir önder olacağını sanıyorlardı. Fakat İsa, İnsanoğlu'nu acı çeken ve ölmesi gereken Mesih olarak tanıtmıştır.
276. İkincisi de, Mesih'in beden almış Tanrı olacağını düşünmüyorlardı.
277. Geleneksel olarak Mesihçi olmak önemliydi, fakat Mesih'in tanrısallığı bambaşka bir kavramdı. Özet olarak, İnsanoğlu unvanı; Mesih'in fidyeyle satın alan Kurtarıcı, acı çeken insan, gelecek olan yargıç ve yeryüzüne yüceliğiyle hükmedecek olan yönetici olduğunu gösterir.
278. Şimdi de "Tanrı'nın Oğlu" deyimini ele alacağız. Bunu nasıl anlamamız gerekiyor? Kutsal üçlemedeki ikinci Kişi olan Tanrı Oğlu İsa Mesih, Tanrı'nın beden alıp yeryüzünde yaşamış olduğu öğretisinin başkahramanıdır.
279. İsa, Kutsal Yazılarda Tanrı'nın Oğlu olarak anılır. Baba insan olmamıştır. Kutsal Ruh insan olmamıştır. Oğul insan olmuştur. Bazıları, "Oğul" kelimesini sadece bir anneden ve babadan doğan bir kişiye oğul denilebileceği yorumunu yapmaktadırlar. Bu kişilerin akıl yürütmelerine göre, İsa'nın Tanrı olma olasılığının olmadığı, çünkü İsa'nın Tanrı Oğlu olduğu söylenir.
280. İsa'nın sadece bir oğul olduğunu söyleyenler şöyle sorabilir; "Başlangıcı olmayan bir oğul olduğunu hiç işittiniz mi?" Bu şekilde akıl yürütmekle "yaratılmış" olan oğulla, yaratıcı Baba'yı karşılaştırmak amacındadırlar. Tabii ki bu soru şu şekilde de sorulabilirdi; "Başlangıcı olmayan bir Baba olduğunu hiç işittiniz mi?" "Tanrı'nın Oğlu" terimi daha önce üzerinde durmuş olduğumuz "İnsanoğlu", "Tanrı'nın Oğlu" terimi de, Mesih'in tanrısallığını kanıtlayabilir. Üçlü birlikteki ikinci kişiye verilen 'Oğul' unvanı, özde var olan ve sonsuz olan bir ilişkiyi gösterir. Burada açıkça söylemek istediği nokta, Oğul'un da Baba gibi sonsuz olduğudur.
281. "Mesih'in oğulluğu ve Birinci Kişi'nin babalığı, özde ve konumda birisinin diğerinden aşağı olduğu anlamını taşımaz." Üçlü birlik öğretisi teolojik bağlamda 'Baba' ve 'Oğul' terimlerinin 'varlık kaynağı' ve üstünlük taşıdıklarını gösterir. Aynı zamanda, Yahudi ve doğu düşüncesinde, doğanın benzerliği ve aynı olması ve varlığın eşitliği fikri, Baba ve Oğul'un birbirlerine itaatkâr ve bağımlı olduğunu belirtir. Tabii ki, Kutsal Yazılardaki sözlerin belli başlılarını belirleyen Yahudiliğe ait bilinçtir ve Kutsal Yazıların Mesih'i 'Tanrı Oğlu' olarak tanımlamaları, O'nun gerçek Tanrısallığını gösterir.
282. Hiçbir yaratıkla paylaşamayacak eşsiz bir ilişkiyi gösterir. Bir oğul, öz doğasında nasıl Babasına benziyorsa, yani ne kadar çok insansa, Tanrı'nın Oğlu Mesih de öz doğasında Babası gibidir, yani tanrısallık özüne sahiptir.

283. Kutsal Yazılarda, örneğin meleklere, Âdem'e ve Mesih İnanlıları'na 'Tanrı'nın oğulları' denilse de, Mesih eşsiz ve özel bir Oğuldur. 'Tanrı Oğlu' unvanının Grekçe kullanımında, tanım edatı bazen her iki kelimeden önce, bazen de hiç kullanılmadığını belirtir. Bu şekillerden Tanrı anlamına gelen birincisi, Yeni Antlaşmada Mesih'i tanımlamak için kullanılır. Bu unvandan dolayı, Yahudiler İsa'nın ne demek istediğini anlamış ve O'nu hakaretle suçlamışlardır. Mesihlik iddiası değil, tanrısallık iddiasında bulunuyordu. Rab Kendi oğulluğunu, başkalarının oğulluklarıyla sınıflandırmamıştır.
284. Tersine, her iki kavram arasına bir mesafe koymuştur. Mesih'in öğrencileri, Tanrı Oğlu olan Mesih'in sonsuzluklar Tanrısı olduğunu anlamışlardı. Bu unvanın kullanımı, Tanrı'nın beden alıp aramızda yaşamış olduğu gerçeğini kanıtlar.
285. İnsanoğlu terimi, Mesih'in insan olduğu anlamına geliyorsa, Tanrı Oğlu terimi de, Mesih'in Tanrı olduğu anlamına gelir. İlk çağ İnanlılar Topluluğu'nun, Mesih'in tanrısallığına olan tanıklığı oldukça açıktır. İlk kilise babalarının ve düşünürlerinin yazdıklarına bakarak, bu üstün öğretiyeye inandıklarını kanıtlayabiliriz.
286. Kilise babalarının yazmış oldukları belgelerde Mesih'ten "sonsuz," "beden almış olan Tanrı," "yaratıcı" v.b. gibi çeşitli tanrısallık unvanlarla bahsedilir. Bu belgelerin uydurma olduklarını söyleyenler varsa, kilise babalarının söylemiş oldukları sözlerin aksini kanıtlayan tarihi belgeleri gösterme sorumluluğu onların üzerindedir. Dördüncü yüzyılda, kilise babalarının Mesih'in Tanrı olmadığını söyledikleri bir belge bulunamamıştır.
287. İkinci olarak, Kutsal Kitabın değiştirilmiş olduğu iddiasına gelince, buna karşı elimizde Kutsal Kitap belgeleri bulunmaktadır. Bu belgelerin (parça veya bütün olarak) on bir ayet dışında günümüzdeki Kutsal Kitapla aynıdır. Bugün elimizde bulunan Kutsal Kitap, eski dünya edebiyatları arasında en iyi korunmuş olan kitaptır.
288. Mesih'in tanrısallığını öğreten ayetleri çıkarmak, tüm tarihsel kanıtlara karşı bir yalan olurdu.
289. Bunu izleyen iki buçuk yüzyıl boyunca, Mesih İnanlıları birçok eziyete ve işkenceye maruz kalmıştır. İnanlılar arasındaki bu anlaşmazlığı ortadan kaldırmak amacıyla, topluluk önderlerinin bir araya gelme kararıdır. Dikkatlice ve itinayla sürdürülen zorlu tartışmalardan sonra, Mesih'in tanrısallığı tüm önderlerce onaylanmıştır. İznik Konseyi'nin konusu, İsa'nın sadece bir insan olup olmadığı değildi.
290. Bunun yanı sıra İsa'nın Tanrı mı, yoksa herhangi bir ilah mı olduğunu da tartışıyorlardı. Görünen ve görünmeyen şeyleri yaratan, göklerin ve yerin yaratıcısı olan, tek yüce Baba Tanrı'ya inanırım. Tanrı'nın biricik Oğlu, tüm evrenden önce var olan. Yaratılmamış, fakat Tanrı'yla aynı öze sahip olan.
291. Kutsal Ruh'un aracılığıyla Bakire Meryem'den doğarak beden aldı. Hepimizin kurtuluşunu sağlayandır. İnsan olan ve emriyle çarmıha gerilmiş ve acı çekmiş olan ve

- gömüldükten üç gün sonra dirilmiş olan. Kutsal Yazılara göre göğe alınmış olan ve Baba'nın sağında oturmakta olan ve yaşayanları ve ölüleri yargılamak üzere tekrar görkemle gelecek olan ve egemenliği sonsuza dek sürecek olan Rab İsa Mesih'e inanırım.
292. Ve Rab ve yaşam kaynağı olan, Baba'dan çıkmış olan, Kendisi'ne Babayla ve Oğulla beraber tapılmakta olan ve Baba ve Oğulla yüceltilen, peygamberler ve elçilerin İnanlılar Topluluğu aracılığıyla açıklamış oldukları Kutsal Ruh'a inanırım.
293. Günahların affı için tek vaftiz olduğunu, ölülerin dirileceğini ve dünyanın sonunun geleceğini beyan ederim. "Tanrı'nın biricik Oğlu, tüm evrenden önce var olan, yaratılmamış fakat Tanrı'yla aynı öze sahip olan İsa Mesih...."
294. Bu sözde, Mesih'in 'Tanrı'nın Kendisi' olduğunu görüyoruz. 'Tanrısal' kelimesi, 'ilahi' kelimesinden çok daha güçlüdür. Her insanda ilahi bir taraf bulunabilir. Fakat 'tanrısal' sadece Tanrı'ya mahsustur.
295. Sadece İsa Mesih, Kendisi için böyle iddialarda bulunmuştur. İsa Mesih'in iddiaları, O'nun öğrettiklerinin Tanrı'nın öğrettikleriyle aynı, yaptıklarının Tanrı'nın yaptıklarıyla aynı olduğunu gösterir. O'nun kişiliğinde Tanrı'ya tam bir açıklık vardır. Kendi yetkisini göstermesi, Tanrı'nın yetkisini göstermesidir. İsa Mesih'in iddialarına benzer iddialarda bulunan bir kişi ya delidir, ya yalancıdır, ya da doğruyu söylüyordur. Elimizde bulunan kanıtların ışığında, İsa Mesih'in iddia etmiş olduğu kişi, 'Tanrı'nın Kendisi', olduğunu görüyoruz."
296. Bu konseyde, İsa Mesih'in üç doğaya sahip tanrısal kişiliğiyle ilgili Kutsal Kitap öğretisi tasvir edilmiştir. Bu toplantıların, ortaya çıkan teolojik durumları onaylamak için olmadığını anlamak önemlidir. Bu toplantıların amacı, Kutsal Kitabın öğrettiği gerçekleri vurgulamaktır.
297. O zamanlar, kilise büyürken, yanlış öğretileri yalanlayacak ve sağlam öğretileri duyuracak elektronik haberleşme olanaklarının olmadığını unutmayın. İnanlılar, haberleri birbirlerinden alıyorlardı. Sağlam Kutsal Kitap öğretisi vermek, kilise konseylerinin temsilcileriyle oluyordu. İşte bu şekilde, Roma dünyasındaki Mesih İnanlıları sağlam öğretiler alıyorlardı.
298. Böylece, Mesih'in tanrısallığına sadece Kutsal Yazıların değil, Kilise tarihinin de tanıklık etmekte olduğunu görüyoruz. Bugün, Mesih'in tanrısallığına karşı çıkan veya anlama zorluğu çeken birçok insan vardır. İsa; "Baba benden üstündür" demiştir.
299. Mesih'in tanrısallığına karşı duran birisi; "Bu ayet Mesih'in Tanrı'nın altında olduğunu gösterir" diyebilir. İsa'nın, yeryüzünde kul özünde bulunarak yapmakta olduğu hizmette, derece olarak Baba'dan aşağı olduğu doğrudur. Böyle bir derece, O'nun tanrısal doğasını reddetmez. Aynı pasajda İsa, şöyle der: "Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl 'Bize Baba'yı göster' diyorsun". Bu söz, İsa'nın ve Baba'nın doğalarının bir olduğunu gösterir. Mesih'i görmek, Tanrı'yı görmek anlamına

geliyordu. Bu sebeple, İsa'nın Baba'nın üstünlüğüyle ilgili sözleri, yeryüzünde bulunduğu geçici durumdan dolayıdır.

300. 'Babam benden üstündür.' Mesih'in tanrısallığını ve Tanrı'yla olan eşitliğini reddedenlerin en çok kullandıkları ayet budur. Kurtarıcı, öğrencilerine Baba'ya gittiği için sevinmeleri gerektiğini söylemiş ve daha sonra 'Babam benden üstündür' demiştir. Bunu inceleyecek olursak tüm zorluğu aşmış oluruz. Baba'nın Mesih'ten üstün olması, Mesih Baba'ya gitmekte olduğundan, öğrenciler için sevinç kaynağıdır. Bu durum, uyumsuzluk yaratan 'üstün' kelimesine anlam kazandırır ve bu ayette hangi anlamda kullanılmış olduğunu gösterir.
301. Kurtarıcının, Baba'yla Kendisi arasında yapmış olduğu bu karşılaştırma, Kendi doğasına yönelik değil, o andaki karakterine ve durumuna yönelikti. Mesih, Kendi esas varlığından bahsetmiyordu. Tanrı'ya eşit olduğunu hırsızlık olarak düşünmeyen İsa, sadece kul özünü almayıp, aynı zamanda insan benzeyişinde doğmuştur. Her iki anlamda da resmi statü (Aracı olarak) ve insan doğası olarak, Baba'nın altındadır.
302. Bu konuşma boyunca ve duada İsa Mesih, Baba'nın görevlendirmiş olduğu hizmetçiydi. Baba'nın, Oğul'a üstün olmasında daha uygun bir anlam vardır. Beden alıp insanların arasında yaşayarak, utancın ve en keskin acının ortasına inmekle, Kendisi'nin aşağılanmasına göz yummuştu. Artık başını koyacak bir yeri olmayan 'insanoğlu' durumundaydı.
303. Zengin olan, bizim uğrumuza yoksul olmaya razı olmuştu. Mesih üzüntüler ve acılar adamıydı. Bunun ışığında, bu ayette Mesih Kendi durumunu, Baba'nın göksel Tapınağı'ndaki durumuyla karşılaştırıyordu. Baba, en yüce görkem tahtında oturuyordu.
304. Görkeminin parlaklığını engelleyecek hiç bir şey yoktu. O'na devamlı tapınmakta olan kutsal varlıklarla çevrilmişti. Beden almış olan Oğul'un durumu bambaşka idi: insanlarca aşağılanmış, reddedilmiş ve yakında çarmıha çivilenmek üzere en gaddar düşmanlarla çevrilmişti. Bu bağlamda da Baba Oğul'dan üstündür.
305. Oğul'un Baba'ya gitmesi, durumun tamamen değişmesi anlamına gelmektedir. Hiç şüphesiz Oğul için tartışmasız bir kazanç olacaktı. Öyleyse, burada karşılaştırılması gereken, Mesih'in insan bedenindeyken aşağılanan durumuyla, Baba'ya yükseltileceği durumudur! Bu nedenle, O'nu gerçekten sevenler O'nun Baba'ya gideceğini duyduklarında sevinmiş olmalıdırlar, çünkü Baba hem resmi statüsünde hem de çevre şartları açısından, Oğul'dan daha üstündü. Kul özünde yeryüzünde bulunup Kendisini göndereni yücelten Mesih'ti."
306. Aynı türden bir ilişki anlatılmaktadır: "Ama şunu da bilmenizi isterim: her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek ve Mesih'in başı Tanrı'dır." Bu ayette üç karşılaştırma yapılmaktadır: Bunlar, Erkek ve Mesih, erkek ve kadın ve Mesih ve Tanrı karşılaştırmalarıdır.

Örtülü olan nehirden geçtim, yüceliğın hiç eksilmediği
Kralımın varlığı ile yaşıyorum
Haleluya, haleluya
Örtülü olan nehirden geçtim, yüceliğın hiç eksilmediği
Kralımın varlığı ile yaşıyorum

307. Burada üzerinde tartışılan konu, Mesih ve Tanrı'nın karşılaştırılmasıdır. "Tanrı Mesih'in başıdır. Burada bir üstünlük yok mudur?" Bu karşılaştırmanın yetki konusu üzerinde olduğunu unutmayınız. Üstünlükten veya alçaklıktan bahsedilmemektedir. Tersine; Mesih dünyadayken insan olarak yaşamak için, Kendisini gönüllü bir şekilde Tanrı'nın altına koymuştur. Mesih'in Baba'yla olan ilişkisini gösteren başka bir ayette şu soru sahneye çıkıyor: "Her şey Oğul'a bağlı kılınca, o zaman Oğul da her şeyi, Kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun".
308. Burada kullanılan "bağımlı olma" (veya boyun eğme) fiili, Mesih'in Baba'ya eşit olmadığı anlamına değil, rollerin farklı olduğu anlamına gelir. Bağımlı olmak, aşağı olmak anlamına gelmez. Bu konuyu düşünün. Tanrı'nın, insanların günahlarını kefaretle kurtarması için, bir kişi'nin Kendisini ölüme bağımlı kılması gerekirdi. Bu görevi, günaha sınırsız kefaretle sağlama yeteneği olan yetkin bir insan ancak başarabilirdi, çünkü insanlık için kanını dökmesi gerekecekti.
309. Tanrı sadece kusursuz kurbanları kabul ettiğinden, Mesih'in yetkin olması gerekiyordu. Bunu kim yapabilirdi? Yalnızca Tanrı. Ve Tanrı'nın Kendisi olan Oğul, bizler için kanını dökmüştür. Bu görevin başarıya ulaşmasını sağlayan anahtar kelime "itaat" kelimesidir.
310. İşte, tek bir suç, bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. Bir adamın söz dinlemeziği yüzünden birçoğu günahkâr kılındığı gibi, yine bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu doğru kılınacaktır.
311. Mükemmel insan olarak Mesih'in, Tanrı'ya itaat etmesi ve Tanrı'nın insanlığı kurtarma plânını yerine getirmesi gerekiyordu. Mat. 24;35.
312. İnsanlığı, Tanrı'yla olan sonsuz ayrılığın kurtarmak için İsa, Baba Tanrı'nın plânına gönülden boyun eğmiştir. Bazıları "biricik Oğul" terimiyle İsa'nın yaratılanlardan birisi olduğunu iddia edip, O'nun tanrısallığını reddederler. "Biricik Oğul" terimi, İsa'nın yaratılmış olduğu anlamına gelmez.
313. "biricik" Oğul kelimesi "eşsiz, benzersiz, bereketlenmiş olan " anlamında kullanılmıştır. İman bildirilerinden birisi, Mesih'in Tanrı'nın yaratılmamış olan biricik Oğulu olduğunu ve bütün evrenin yaratılışından önce Tanrı'da var olduğunu belirtir. Mesih'in yeryüzüne beden alıp gelmesi, bir bakirenin oğlu olduğu anlamına gelmez.

Şu anda üzerinde durduğumuz konu, zaman ve mekânın yaratılışından önceki durumdur. "Tüm evrenin yaratılışından önce Mesih'in var olduğu" ne demektir?

314. Oğul'un beden alıp yeryüzünde yaşaması ve Tanrı'ya Baba demesi, Tanrı'yla İsa arasında Baba-Oğul ilişkisi olduğunu gösterir. Eğer bir kişinin babasıysanız, o kişi sizin benzerinizdir. Bir insandan doğan bebek insandır, bir arıdan doğan arı, arıdır ve bir kuştan doğan kuş, kuştur. Fakat bir şey yarattığınızda kendinizden farklı bir şey yaratırsınız. Kuş, kendisi için yuva yapar, arı kovan yapar, insan kendisi için ev yapar, hatta kendi benzeşiğinde heykel bile yapabilir.

315. Eğer iyi bir ustaysa, heykeli tamamen kendisine benzetebilir. Fakat tabii ki bu heykel gerçek bir insan olamaz. Sadece insana benzeyen bir taş veya bronzdur. Nefes alıp düşünemez. İçinde yaşam yoktur. Bu konuyu açıklığa kavuşturduğumuza göre, şimdi başka bir konuya geçebiliriz. İnsandan doğan nasıl insansa, Tanrı'dan doğan da Tanrı'dır. Tanrı'nın yarattıkları, Tanrı değildir.

316. Aynı şekilde insanın yarattığı da insan değildir. Bu nedenle, insanlar Mesih'in Tanrı Oğlu olması türünden oğullar değildirler. Bazı yönlerden Tanrı gibi olmalarına rağmen, Tanrı değildirler. İnsanlar daha çok, Tanrı'nın heykelleri veya resimleri gibidirler. Bir insan heykeli insan şeklindedir fakat içinde yaşam yoktur. Aynı şekilde, insan bir anlamda Tanrı 'şeklinde' veya benzeşiğinde olmasına rağmen, Tanrı'daki yaşam türüne sahip değildir.

317. Öncelikle ilk noktaya (İnsanın Tanrı'ya benzeşiğine) bakalım. Tanrı'nın yaratmış olduğu her şey, bir anlamda Tanrı'nın benzeşiğindedir. Evrenin büyüklüğü O'nun gibidir. Evrenin büyüklüğünün Tanrı'ya benzemesi, evrenin yüceliğinin Tanrı'nın yüceliğine eş olduğu anlamına gelmez, fakat ruhsal olmayan terimlerle, Tanrı'nın yüceliğinin sembolü veya tercümesidir. Madde, enerji sahibi olmakla Tanrı gibidir. Tabii ki fiziksel enerji Tanrı'nın gücünden farklı bir enerjidir.

318. Yeşil dünya da O'nun gibidir çünkü içlerinde yaşam vardır ve Tanrı 'yaşayan Tanrı'dır.' Fakat biyolojik anlamdaki bu yaşam, Tanrı'da olan yaşamın sadece bir simgesi veya gölgesidir. Hayvanlara geldiğimizde, farklı bir çeşidini görürüz. Örneğin böceklerin yoğun aktiviteleri ve verimlilikleri, Tanrı'nın sürekli aktivitesinin ve yaratıcılığının sembolüdür. Memelilerde içgüdüsel şefkatin başlangıçlarını görüyoruz. Bu içgüdü, Tanrı'da var olan sevgiyle aynı değildir, fakat Tanrı sevgisi gibidir. Bir manzara resmi nasıl manzaranın kendisi değilse, bu durum da aynıdır. Hayvanların en üstünü olan insana geldiğimizde, Tanrı'nın bildiğimiz en iyi temsilcisini görürüz.

319. Diğer dünyalarda insandan daha çok Tanrı benzeşiğinde olan yaratıklar olabilir, fakat onlar hakkında bilgi sahibi değiliz.

320. İnsan sadece yaşamakla kalmaz, fakat aynı zamanda sever ve akıl yürütür. Biyolojik yaşam, insanda, bilinen en yüksek seviyesine ulaşır. İbrahim'in iki oğlu

olmasına rağmen, İshak, İbrahim'in "biricik oğlu" olarak geçer. İbraniler kitabının yazarı "biricik oğul" kelimesini "eşsiz, benzersiz ve bereketli olan" anlamında kullanır.

321. Aynı anlam, İsa için de geçerlidir. Buradaki tek fark Tanrı'nın bir, İbrahim'in ise iki oğlunun olmasıdır. Bazı şahısların Mesih'in tanrısallığını kabul etmekte zorlanmalarının nedeni, Kutsal Kitap'ta İsa'nın bir insan olduğunun yazılmış olmasıdır. Örneğin şöyle yazılmıştır: "Çünkü tek bir Tanrı ve Tanrı ile insanlar arasında tek bir aracı vardır.

322. Bu da insan olan....Mesih İsa'dır." günahlar için kefarete olanın "bir tek insan, yani İsa Mesih" olduğu yazılıdır. Kutsal Yazılar, İsa'nın insan olduğunu öğrettikleri gibi, aynı zamanda Tanrı olduğunu da öğretirler. İsa, Bakire Meryem'den doğan bir insan olmasının yanı sıra, Tanrı'nın Kendisiydi. Elçi, İsa'nın tanrısallığını şöyle vurgulamıştır.

323. "İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih aracılığıyla" bu mesajı aldığını söyler. İsa bir "insandı" fakat aynı zamanda, "Tanrı Oğlu", "rablerin Rabbi", "kralların Kralı" idi. Bazı insanlar "ilk doğan" kelimesinin "ilk yaratılan" anlamına geldiğini sanıyorlar. "İlk yaratılan" deyimini, İsa'nın yaratılmış bir varlık olduğu, varoluştan önce var olmadığı veya sonsuzluklar Tanrısı olmadığı anlamına gelir.

324. "İlk doğan," "ilk yaratılmış olan" anlamına gelmez. Elçi, Mesih'in "tüm yaradılışın ilk doğanı" olduğunu beyan ettiğinde "mirasçı, en üst rütbe" anlamına gelen kelimesini kullanır. Eğer "ilk yaratılan" demek isteseydi, o zaman kelimesini kullanırdı. Kutsal Yazıların hiçbir yerinde Tanrı'nın İsa'yı "yaratmış" olduğu yazmaz.

325. Mesih'in Kişiliği üzerine Teoloji adlı eserinde şöyle yazmıştır: "İlk Doğan olarak çevrilen bu unvan Mesih'in, tüm yaradılışın önderi olduğu, her şeyden önce geldiği ve her şeyin var olmasını sağladığı anlamına gelir." İsa hem ilk yaratılan, hem de Kutsal Kitabın belirttiği gibi her şeyin yaratılmasını sağlayan kişi olamaz.

326. Eğer İsa, tüm varlıkların yaratılmasını sağlamışsa, o halde Kendisi yaratılanlardan birisi olamaz. İsa şöyle demiştir: "...Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. Ben ve Baba biriz".

327. İsa Tanrı'yla bir ve aynı olduğunu mu (buz ve suyun doğalarının aynı olduğu gibi) yoksa sadece Tanrı'yla olan bir amaç birliğini mi iddia ediyordu? Metne bakacak olursak, Tanrı ve Mesih aynı kişilerdir. İlk olarak, Mesih'in sözlerini kültürel olarak bizlerden daha iyi yorumlayabilen Yahudiler, İsa'nın kendilerine yöneltmiş olduğu sözlerin "Tanrı" anlamına geldiğini anlamışlardı.

328. Bunun üzerine yerden taş alan Yahudiler, şöyle cevap verdiler: "Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğunu ileri sürüyorsun". Bu da İsa ve Tanrı'nın aynı özden geldiklerini belirtir. Üçüncü eril tekil şahıs olarak kullanılmış olsaydı, Baba ve Oğul arasında kişisel bir ayırım olmadan, tek kişi anlamına gelecekti.

329. Aşağıda alınan kısım, İsa'nın hakaret suçlamasına verdiği yanıttır. Yasa altında yetişmiş bir Yahudi için, İsa'nın sözleri bir anlam ifade ediyordu. Bu pasaj, Yahudilerin Eski Antlaşmayı nasıl anladığını bilmeyenler için özellikle Mesih'in tanrısallığı konusuyla bağlantılıysa anlaşılması zor ve kolayca yanlış anlaşılabilir bir pasajdır. Bu pasajda şöyle yazılmıştır.

330. İsa şu karşılığı verdi: "Yasanızda, 'Siz ilahlarsınız, dedim' diye yazılı değil mi? Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse 'Tanrı'nın Oğluyum' dediğim için bana nasıl 'Küfür ediyorsun' dersiniz?"

331. Eğer Babamın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin. Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilirsiniz ve anlayasınız."

332. O'nu yine yakalamaya çalıştılsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu. Buradaki karmaşanın çoğunluğu, İsa'nın kullanmakta olduğu "ilâhlar" kelimesinden gelmektedir. İsa şöyle bir iddiada mı bulunuyordu: "Başka insanlara 'ilâhlar' oldukları söyleniyor.

333. Öyleyse ben Kendime neden 'Tanrı'nın Oğlu' demeyeyim?" bu şekilde dolaylı yünden Kendisinin tanrısallığı birisi değil, bir insan olduğunu belirtmiş olur.

334. Malaki 4 ; Ama siz, adıma saygı gösterenler için ışınlarıyla şifa getiren doğruluk güneşi doğacak. Ve çıkıp ahırdan salınmış buzağılar gibi sıçrayacaksınız.

Kulum Musa'nın yasasını, bütün İsrail'e iletmesi için Horev Dağı'nda ona verdiğim kuralları, ilkeleri anımsayın.

335. "Sizlerin ilâhlar olduğunuzu söyledim" sözünde kullanılan "ilâhlar" kelimesi İbraniceden gelir. Eski Antlaşmada Tanrı için bu kelimesinin kullanılması gerçeği, Kutsal Kitabın bir çeşit çok tanrıcılık öğretisi verdiği anlamına gelmez. Eski antlaşma boyunca Tanrı'dan bahsedildiğinde bu kelime ile birlikte tekil fiil şekli kullanılır ["Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı "].

336. Kutsal Kitabın dili Üçlü birlik öğretisiyle uyum içerisindedir. Matta'da "Baba, Oğul ve Kutsal Ruh" adı tekil isim olarak kullanılmıştır. Yani "Baba, Oğul ve Kutsal Ruh" bir ad altında toplanmıştır. Geçen "ilâhlar" kelimesi, Tanrı'nın adaletini açıklayan hâkimler için kullanılmıştır.

337. Tabii ki bu hâkimler Tanrı değillerdi. İsa'nın konuşması, Eski Antlaşma bağlamında bir alıntıydı. Neden? Görünüşe göre İsa, Yahudilere "Tanrı'nın Oğlu"

teriminin kullanılışından neden bu kadar rahatsız olduklarını soruyordu. Yahudiler, daha önce de bu kelimeyle karşılaşmışlardı (insanlara "ilâhlar" denmesi bunun bir örneğidir).

338. Önlerindeki konu şuydu: "Bu terimin kullanılışında takılıp kalmayın. Bana, İsa'ya bakın.
339. Benim işlerime bakın. Bunlar Tanrı'dan mı? Eğer Tanrı'dan ise, o halde Kendime verdiğim adlarla birlikte söylemiş olduklarıma inanın."
340. İsa daha önceki tanrısallık iddiasını reddetmiyordu aynı zamanda yaptığı işlerin iddiaları hakkında Yahudilere güven verip vermediği sorusunu soruyordu ("Baba ve Ben biriz" iddiası).
341. Buradaki tartışma aşağıdan yukarı doğru çıkmaktadır. Eğer mecaz anlamda kendilerini 'ilâhlar' olarak adlandıranlar varsa, "Tanrı'nın kutsayıp bu dünyaya gönderdiği" Vahiy 10.
342. (Eski Antlaşma hâkimleri Tanrı'nın kutsamasıyla dünyaya gönderilmemişlerdi) kişinin Kendisine "Tanrı'nın Oğlu" demesi de doğru olurdu. İsa, gerçekten de, ölüleri diriltmekle, sonsuz yaşam vermekle, yaradılışın günahlarını yüklenmekle; yaradılışı değiştirmekle (suyu şaraba çevirmekle, fırtınayı sakinleştirmekle) Baba'nın işini yaptığını kanıtlamıştır.
343. Bir insan olarak İsa sınırlı bilgiye sahipti, ikinci gelişinden bahsederken şöyle der: "O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başkası bilmez". Daha önce de belirtmiş olduğumuz gibi "kul özünü alan" Mesih insan olarak Kendisine değil, Baba'ya güvenerek yaşamayı seçmiştir. Örneğin, bazı ayetlerde şöyle demiştir: "...Oğul Kendiliğinden bir şey yapamaz". "Ben Kendiliğimden hiçbir şey yapamam". "Ben her zaman O'nu hoşnut edeni yaparım". "Bende yaşayan Baba, kendiişlerini yapıyor".
344. İsa insan şeklindeyken, döneceği saati bilmediğini söylediğinde, kul özünde bulunmasının getirmiş olduğu sınırlamalardan dolayı böyle söylemiş olabilir. İsa'nın bu şekilde konuşması, Tanrı'ya eşit olmadığından değil, tüm tanrısallık ayrıcalıklarını kullanmayı seçmemiş olduğundan dolayıdır.
345. Bir gün bir adam İsa'ya "İyi Öğretmen..." diye yaklaştığında İsa adamın sözünü kesip,

346. "Bana neden iyi diyorsun, iyi olan tek biri var, O da Tanrı'dır" demiştir. Burada ilk akla gelen, İsa'nın tanrısallığını reddetmekte olduğu olabilir. Hayır, reddetmiyordu. Tersine tek iyi olanın Tanrı olduğu gerçeğini vurguluyordu.
347. Kutsal Yazılar açıktır. Kutsal Yazılar oldukça açıktır; İsa "günahsız," "kutsal," "masum," "doğru," "günahkârlardan ayrılmış" ve "bozulmamıştı". Tüm iyilik standartlarına göre, İsa gerçekten de "iyiydi."
348. O halde İsa, Tanrı'yla Tanrı'nın "iyilik" niteliğini paylaşmıştır. İsa'nın bu adamın yaklaşımına böyle bir karşılık vermiş olmasının nedeni, bu adamın Mesih'in kim olduğunun derinliğini anlamasına yardımcı olmak olabilir. İsa bu adama Tanrı'dan başka hiç kimsenin iyi olmadığını söyledikten sonra, tüm malını satıp, Kendisini izlemesini söylemiştir.
349. İsa'nın "Tanrı'yı izle" değil "Beni izle" dediğine dikkat ediniz. İlk izlenimlerin tersine, bu pasaj Mesih'in tanrısallığına güçlü bir destektir. Sonuç olarak, hemen bütün karşıt tartışmalar, İsa'nın iki doğaya sahip olduğu (insansal ve tanrısalsal) öğretisinin yanlış anlaşılmasından dolayı, İsa'nın Tanrı olduğunu reddetmekteydi.
350. İsa Tanrı ve insan olarak iki "şekilde var olmuştur". Birinci doğası Tanrı'yla "eşitliğini," ikinci doğası ise "mütevazı" doğasını gösterir.
351. Hemen hemen bütün ayetler, İsa'nın Baba Tanrı'ya eşit olmadığını savunmak için kullanılıyordu ve bu nedenle, Tanrı'yla bir olmadığı söylenerek, Tanrı'nın göklerdeki yüce konumuyla İsa'nın "mütevazı" doğası karşılaştırılıyordu.
352. İsa'nın, Baba Tanrı'yla olan yüce eşit konumunu, insan bedeni alıp insanların günahı için ölmek ve dirildikten sonra yüce konumuna dönmek için bırakmış olduğu gerçeği göz ardı edilmektedir. Bir noktada, tüm kanıtları inceleyen bir kişinin, Mesih'in tanrısallığına inanıp inanmayacağına karar vermesi gerekir. Kendilerine Mesih İnanlısı diyenlerin de kabul edeceği gibi, bu İsa yaşamış, ölmüş, gömülmüş ve dirilmiştir.
353. İsa şöyle der: "Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz". Elçi şöyle yazmıştır: "İsa'nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın".
354. Eğer Mesih Tanrı'ysa ve kurtuluş için O'nun tanrısallığına inanmak gerekiyorsa, vereceğimiz karar çok önemlidir. Bir gün inancından şüpheli bir arkadaşına yazdığı bir mektubunda, Mesih'in tanrısallığının öneminin üzerinde durmuştur:
355. Bence büyük zorluk şudur: Eğer O Tanrı değilse kimdi veya neydi? Matta şu önemli formülü görüyoruz: "Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adıyla..." Kimdir bu "Oğul"? Kutsal Ruh bir insan mıdır? Eğer değilse, O'nu "gönderen" bir insan mıdır?

356. Mesih her şeyden öncedir ve her şey o'ndadır. Bu nasıl bir insandır. Kudüs için ağlarken neden birdenbire şöyle demiştir?: "İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum". Bu kişi için kim, Tanrıdır veya delidir diyebilir?
357. Günahları bağışlayan bu kişi kimdir? Nasıl bir insan, oruç gibi bazı gereklilikleri geçersiz kılabilir? Okul yöneticilerinin dışında okulun tatil olduğunu kim söyleyebilir?
358. Mesih'in tanrısallık konusu, çözülmesi gereken bir problem değil, üzerini kaplayan ağların açılması gereken bir konudur. Tabii ki bu pasajların geçerliliğini reddedebilirsin, fakat o zaman ben de bu oyunu oynayıp, senin savunduğun noktalar için aynı iddiada bulunabilirim!
359. Tanrı denenemez denildiğinde, ben bunu açık bir gerçek olarak görürüm. Tanrı ölemeyeceği gibi denenemez de. Mesih yeryüzüne, Tanrı'nın isteğini yapıp acı çekmek üzere gelmiştir. Tanrı, Tanrı olarak gelip, Mesih'in beden alarak yapmış olduğu bu görevi yapmazdı.
360. Eğer Mesih'in tanrısallığını kaldırırsan, Mesih İnancı'ndan geriye ne kalır? Yeni Antlaşmada beyan edilen bir insanın ölümü, nasıl olur da tüm insanları etkileyebilir? İşte esas nokta da budur. Hiçbir insan, tüm insanlık üzerinde özel bir etkide bulunamaz.
361. Tanrı'nın hiçbir benzeri, insanları tatmin edemez. Mesih İnancı'nın dayandığı temel nokta olan kurtuluşumuz, İsa Mesih'in sadece bir insan olmasına değil, Tanrı olmasına dayanır.
362. Kurban kuzusu olarak işkence edilen, çarmıha gerilip öldürülen ve gömülen kuzunun, sürüden birisi olması gerekiyordu. Tanrı, bizim kardeşimiz olma durumunda değildir, fakat Tanrı'nın Oğlu bizim kardeşimizdir. Mesih'in tanrısallığını reddedenlerin çoğunluğu, Üçlü birliği veya Mesih'in iki doğasını "olanaksız" veya "mantıksız" olduğu için reddetmektedirler.
363. Onlara göre; "Tanrı bir çarmıha çivilenemez... Tanrı Ruhtur" veya "Tanrı Kendisini Kendisine sunmaz"
364. Veya "Tanrı beden alıp doğamaz." Bu sözleri söyleyenler, Oğul'un kul özünü almakla Kendisini Baba'ya sunmuş olduğunu ve Baba Tanrı için olanaksız olan hiçbir şey olmadığını göz ardı etmektedirler.
365. "Mantıklı" veya "olabilir" gibi kavramların, Tanrı'nın göstermiş olduğu şeyleri yargılamasına izin vermemeliyiz. Buradaki konu bizim ne kavrayabileceğimiz değil, Tanrı'nın ne söylediğidir.

366. İncil'i okuduğumuzda, İsa'nın insanlardan üç temel tepki almış olduğunu görüyoruz: nefret, şaşkınlık ve saygı. O'nun iddialarını anlayanlar, oldukları gibi kalamamışlardır.
367. İsa Mesih, tüm insanların Kendisini ya kabul etmelerini, ya da reddetmelerini ister. İsa'yı üç kere reddetmiş olan elçi, İsa'nın kul özü almış Mesih olduğuna inandığından dolayı şehit edilmiştir. Mesih ona, kim olduğunu sorduğunda elçi şöyle beyan etmiştir: "Sen yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesihsin". Elçinin cevabına karşılık veren İsa, onun sözlerini kabul edip şöyle demiştir: "Ne mutlu sana, Yunus oğlu! Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babamdır" .
368. Ya Rab onların senin eline teslim ediyoruz. Rabbimiz yapabileceğimiz tek şey budur ve onları kutsaman için dua ediyoruz Mesih İsa'nın yüce adı ile âmin.

O'nu seviyorum, O'nu seviyorum
Çünkü ilk önce O beni sevdi
Kurtuluşum için gereken her şeyi
Çarmıhta benim için verdi

369. O'nu seviyor musun?

Rabbin sözleri doğrudur
Eğri yolları doğrultur
Her kim ona güvenirse
Sapmış yolundan kurtulur

Ara O'nu bütün kalple
Bulacaksın Rabbi sen de
Kıl kendini ruhça fakir
Kavuşursun selamete

Sevgi Mesih'tedir sonsuz
Karanlıktır dünya Onsuz

370. Yüce olan her şeye kadir adını yüceltiriz senin kutsal huzuruna yaklaşırız Alfa ve Omega, insanoğlu, Davut oğlu kurtarıcı Rabbimiz efendimiz. Yürekten o'na iman

ediyor musun? Kendini açıkça beyan eden, ilan eden yüce kurtarıcı övgüler olsun sana..

İsa bütün engelleri kırar
İsa bütün engelleri kırar
İsa bütün engelleri kırar
Seni günahattan özgür kıldığında,

Ürdün'ün öte tarafında
Aden bahçesinin tatlı yollarında
Yaşam ağacının olduğu yer,
İşte orasıdır benim huzur diyarım..

İsa bütün engelleri kırar

371. Ürdün'ün öte tarafına geçmek istemez misin şimdi? Yeterince gücümüz var
vaat edilen diyara girmeye,

İsa bütün engelleri kırar
İsa bütün engelleri kırar
Seni günahattan özgür kıldığında

Ellerimizi kaldıralım O'na;

Seni sonsuzluklar boyunca öveceğim
Seni sonsuzluklar boyunca öveceğim
Seni sonsuzluklar boyunca öveceğim
Beni günahattan özgür kıldığında

372. Huzurunu hissediyor musun? Ne kadar iyidir. Ne kadar iyidir. Yanımızdakinin
elini sıkalım ve diyelim;

İsa bütün engelleri kırar
İsa bütün engelleri kırar
Seni günahattan özgür kıldığında

İsa dün, bugün ve sonsuzluklar boyunca aynıdır.

Seni sonsuzluklar boyunca öveceğim
Seni sonsuzluklar boyunca öveceğim
Seni sonsuzluklar boyunca öveceğim
Beni günahattan özgür kıldığında

373. İsa dün, bugün ve sonsuzluklar boyunca aynıdır.

Seni sonsuzluklar boyunca öveceğim
Seni sonsuzluklar boyunca öveceğim
Seni sonsuzluklar boyunca öveceğim
Beni günahattan özgür kıldığında

374. O'na şükürler olsun. O'na övgüler olsun. O'nu seviyorum. O'nun ile gitmek istiyorum.

Ürdün'ün öte tarafında
Aden bahçesinin tatlı yollarında
Yaşam ağacının olduğu yer,
İşte orasıdır benim huzur diyarım..

İsa bütün engelleri kırar...

375. O'nun ile gitmek istiyor musun?

İsa bütün engelleri kırar
İsa bütün engelleri kırar
İsa bütün engelleri kırar
Seni günahattan özgür kıldığında,

376. Hamdolsun, şükür olsun. İsa'nın ismi yücelsin İşaya peygamberin dediği gibi;

Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.

Ne harika, harika İsa'nın ismi
Harika öğütçü, Güçlü Tanrı, Esenlik önderi
Beni tüm günahlarımdan ve utancımdan kurtardı
Harikadır kurtarıcım, övgüler olsun O'na..

377. O Ya Rab ne müthişsin, ne iyisin bize. Harikasın adına övgüler olsun.
Tapınmamız hiç durmasın. İyiliklerini her gün anacağım,

Ne harika, harika İsa'nın ismi
Harika öğütçü, Güçlü Tanrı, Esenlik önderi
Beni tüm günahlarımdan ve utancımdan kurtardı
Harikadır kurtarıcım, övgüler olsun O'na..

378. Pavlus diyor ki; Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhumla da zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla da zihnimle de ilahi söyleyeceğim. Evet, âmin Rabbin sözü gerçektir.

379. Kendisini açıklayan Tanrı'yı görüyorum. Varlığınla aramızda olduğunu biliyorum. Ruhuyla bizlere dokunduğunu bize şifasını verdiğini görüyorum, hissediyorum. İnsan gücü O'na karşı durabilir mi? Dünyasal güçler O'na karşı durabilir mi? Sistemler onu alt edebilir mi? O her şeye karşı durur O tüm engelleri aşar her şeyi kırar geçer. O dün, bugün ve sonsuza dek aynı kalandır. Âmin. O'nu seviyorum.

380. Bu akşam tekrar buluşana dek bir şey yapmak istiyoruz;

İsa'nın ismi sizinle olsun
O'nun halkı ve çocukları
Sevinçtir ve size esenlik verir
Gittiğiniz her yere O'nun ismini götürün

Değerli isim, o ne tatlı
Dünyanın ümidi, cennetin sevinci
Değerli isim, o ne tatlı
Dünyanın ümidi, cennetin sevinci

381. Şeytan sizi ayartırsa ve siz doğru yöne bakmıyorsanız İsa'nın yaptığı gibi yapın; şeytana Tanrı sözünü gösterin; olur mu? Âmin.

İsa'nın isminde her şey boyun eğ
Ayaklarını düşmekten alıkoyar
Kralların kralı cennetten gelen
Bizim için her şeyi tamamlayan

Değerli isim, o ne tatlı
Dünyanın ümidi, cennetin sevinci
Değerli isim, o ne tatlı
Dünyanın ümidi, cennetin sevinci

382. Kardeşimiz Billy bu akşam toplantısında dua kartlarını toplayacak, lütfen dua isteklerinizi ve şifa istediğiniz hastalıklarınızı kartlara yazın görevli kardeşlere verin.

383. İsa'yı düşünün. Yüreklerinizde O'nu kutsayın. Gittiğiniz her yerde sizinle gelsin.

İsa'nın ismi sizinle olsun
O'nun halkı ve çocukları
Sevinçtir ve size esenlik verir
Gittiğiniz her yere O'nun ismini götürün

Değerli isim, o ne tatlı
Dünyanın ümidi, cennetin sevinci
Değerli isim, o ne tatlı
Dünyanın ümidi, cennetin sevinci

384. Başlarımızı öne eğelim kilise önderini çağıracağım ve kendisi gelip toplantıyı kapatacak. Kardeşimiz Neville Rab seni bereketlesin değerli önder kardeşim.

